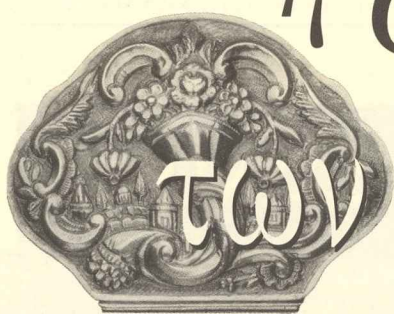
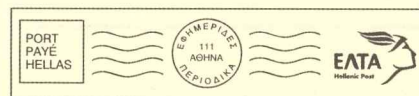

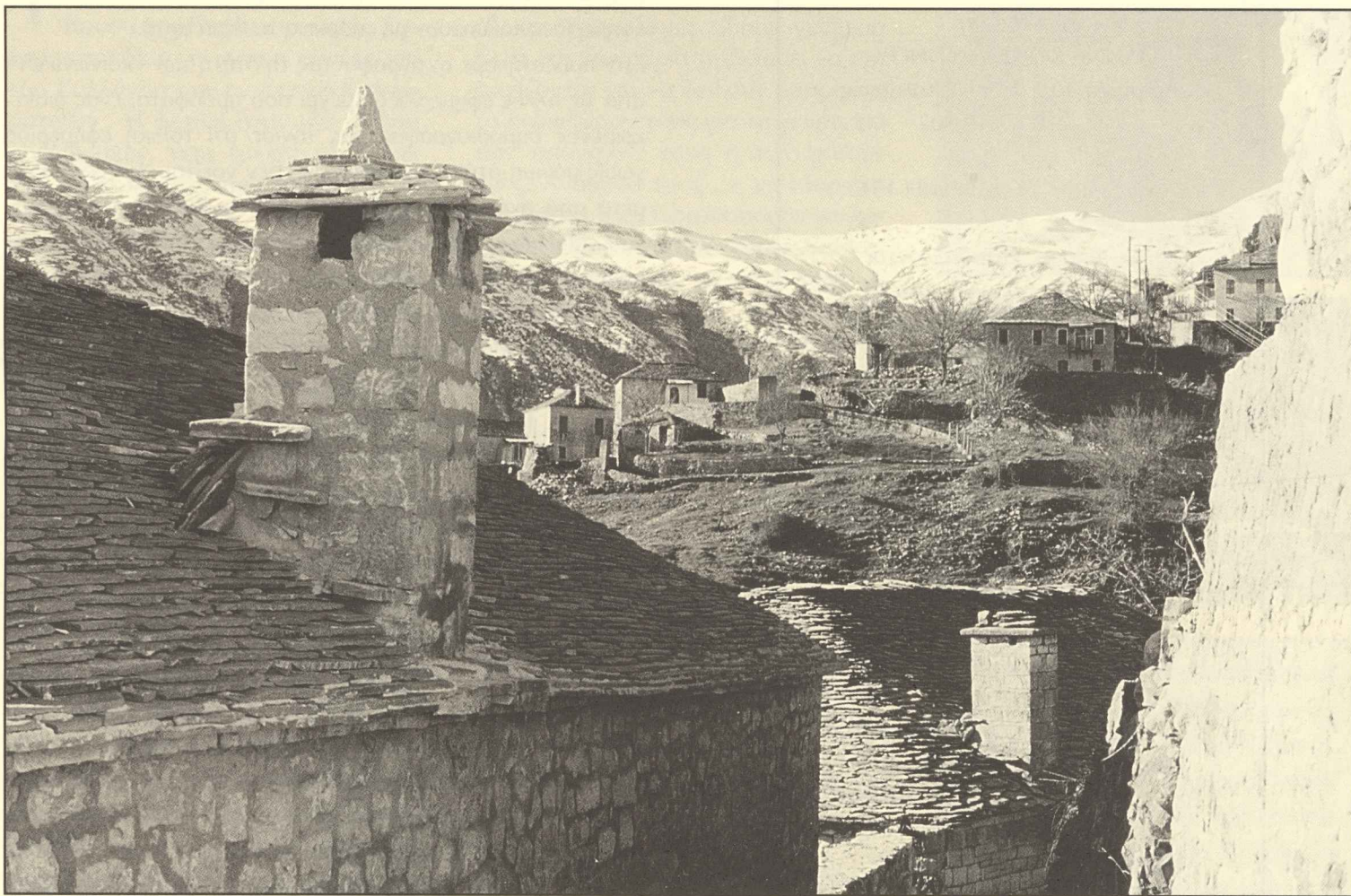
η φωνή

ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΩΝ • ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΙΔΑΚΗ 20 • 111 43 ΑΘΗΝΑ • ΚΩΔΙΚΟΣ 6746
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 14 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2006 • ΑΘΗΝΑ 31-3-2006

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 1821 ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ, ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ

Γίνεται πραγματικότητα ένα όνειρο του συλλόγου μας, ο εορτασμός του ξεσηκωμού εναντίον των Τούρκων στους Καλαρρύτες, στις αρχές του Ιουλίου 1821. Το σημαντικό τούτο ιστορικό γεγονός, που τίμησε και η πολιτεία το καλοκαίρι του 1930, γιορτάζοντας την λεγόμενη «Εκατονταετηρίδα» από την σύσταση του ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους στους Καλαρρύτες, θα εορταστεί εφέτος στο χωριό μας με εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν το Σαββατοκύριακο 8 και 9 Ιουλίου 2006 και που θα διοργανωθούν από την κοινότητα των Καλαρρυτών.

Όπως είναι γνωστό, ο πρόωρος αυτός ξεσηκωμός, που έγι-

νε ταυτόχρονα με αυτόν του Συρράκου, οδήγησε στην ερήμωση των Καλαρρυτών και στον εμπρησμό τους από τα στρατεύματα του Χουρσίτ πασά.

Οι κυνηγημένοι καλαρρυτινοί βρήκαν καταφύγιο στα γύρω χωριά, στο Μεσολόγγι, στη Ζάκυνθο, στην Κέρκυρα και όπου αλλού είχαν συγγενείς και φίλους, που τους δέχονταν. Ανάμεσα στους πρωτοστάτες του ξεσηκωμού ήταν ο Γεώργιος Τουρτούρης, μεγαλέμπορος από τους Καλαρρύτες, στον οποίο θα αφιερωθούν οι φετινοί εορτασμοί. Ας φροντίσουμε όλοι να βρισκόμαστε στους ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ στις 8 και στις 9 Ιουλίου.

η φωνή των ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΩΝ

Γιάννη Σταθά 6 • 106 72 Αθήνα

Εκδότης

ΣΠΥΡΟΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ

Γιάννη Σταθά 6 • 106 72 Αθήνα

Τηλ. Γραφείου 210 36 38 235

Διεύθυνση

ΙΩΑΝΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κατοικίρη 40 • 155 61 Χολαργός

Τηλ. 210 65 35 902

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 15€

Οι Συνδρομές καταβάλλονται
• είτε με ταχυδρομική επιταγή
• είτε με εγγραφή του ονόματος
του καταθέτη

στο Λογαριασμό 121/772769-09

Ταμιευτηρίου Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος

στο όνομα ΕΛΕΝΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Αγίας Τριάδος 35, Γλυφάδα 166 74

Τηλ. 210 96 13 495, 210 86 76 865

Στη Λάρισα

στον ΧΡΗΣΤΟ ΚΟΤΑΡΕΛΑ

Τηλ. 2410 28 91 121

Στα Ιωάννινα και τους Καλαρρύτες

στον ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ ΖΑΓΚΛΗ

Τηλ. 26590 61 518 - 26510 48 843

Υπεύθυνη για τις διευθύνσεις

και την ταχυδρόμηση

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΑΚΟΥΛΑ

Γεωργίου Μαριδάκη 20 • 111 43 Αθήνα

Τηλ. 210 20 20 356

Παραγωγή - Εκτύπωση

Φωτόλιο & Τυρίσον Α.Ε.

Δημαράκη 20 • 118 55 Βοτανικός

Τηλ. 210 34 12 632 - 210 34 70 808

Fax: 210 34 71 167

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Με το ξεκίνημα της έκδοσής μας το 2002 ασχοληθήκαμε με τη στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ» που δεν θέλαμε να λείπουν από την εφημερίδα μας. Έχοντας όμως την εμπειρία της μεγάλης δυσκολίας συγκέντρωσης των ευχαρίστων ή των θλιβερών αυτών κοινωνικών νέων, όπως και τα πολλαπλά προβλήματα που θα αντιμετωπίζαμε με τις αναπόφευκτες παραλήψεις μας, αποφασίσαμε να δημοσιεύουμε όλα τα «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ» που θα στέλνονταν στην εφημερίδα, χωρίς να ψάχνουμε ρωτώντας τους γνωστούς στην τύχη. Μόνο που μέχρι σήμερα κανείς δεν μας έστειλε κάποια τέτοια είδηση, εφόσον η μεγάλη πλειοψηφία των καλαρρυτινών κατοικεί στα Γιάννενα και στη Λάρισα, όπου οι τοπικές εφημερίδες καλύπτουν με επάρκεια το θέμα αυτό.

Έτσι πορευτήκαμε αντιγράφοντας τη στήλη των «κοινωνικών» από τις άλλες εφημερίδες, μέχρι που πρόσφατα, ένας διακεκριμένος δημοσιογράφος μας τόνισε ότι τοπική εφημερίδα χωρίς μόνιμη στήλη «κοινωνικών» δεν νοείται. Διαπιστώσαμε μετά από σκέψη, ότι ο δημοσιογράφος έχει δίκιο, αφού σε κάθε περιοδικό τοπικό έντυπο που φθάνει στα χέρια μας, το πρώτο θέμα που κοιτάζουμε είναι πάντοτε τα «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ». Θα προσπαθήσουμε κι εμείς, λοιπόν, να καθιερώσουμε σε κάθε φύλλο της *Φωνής των Καλαρρυτινών* να υπάρχει η στήλη αυτή, ελπίζοντας να σας καταφέρουμε να μας ενημερώνετε εγκαίρως. Κατανοούμε τη δυσκολία της ενημέρωσης αυτής, αφού οι καλαρρυτινοί της Αττικής είμαστε ελάχιστοι και η στήλη θα αναφέρει κυρίως τα συμβαίνοντα στην υπόλοιπη Ελλάδα, όμως ελπίζουμε στη βοήθεια όλων. Θερμή παράκληση επίσης κάνουμε προς την κοινότητα των Καλαρρυτινών για την περιοδική έκδοση δελτίου μεταβολών του Δημοτολογίου και προς το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο για τη σύνταξη ενημερωτικών δελτίων προσφορών των πιστών και προγραμματισμένων εργασιών στους Ιερούς Ναούς των Καλαρρυτινών. Σωστό θα ήταν ακόμα να γίνεται ένας σχεδιασμός για τα μνημόσυνα που πρόκειται να πραγματοποιηθούν στις Καλαρρύτες, ώστε να ενημερώνονται έγκαιρα οι ενδιαφερόμενοι συγχωριανοί της διασποράς και να προγραμματίζουν τα ταξίδια τους στο χωριό αναλόγως.

Τις εφημερίδες *Καλαρρυτιώτικα Νέα* και *Καλαρρύτες*, της πέτρας και του ασημιού ευχαριστούμε που μας επιτρέπουν την αναδημοσίευση των κοινωνικών τους ειδήσεων. Ελπίζουμε η προσπάθειά μας αυτή να εκτιμηθεί από τους συμπατριώτες μας και τους αναγνώστες, από τους οποίους ζητάμε προκαταβολικά «συγγνώμη» για τις παραλήψεις που έχουμε κάνει και για όσες θα ακολουθήσουν, αφού γνωρίζουμε βέβαια ότι όση προσπάθεια και αν καταβληθεί από μέρος μας, αυτές οι παραλείψεις θα είναι αναπόφευκτες.

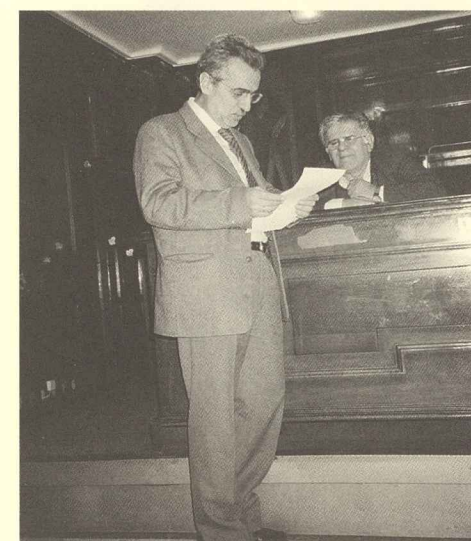
Η Σύνταξη

Τα άρθρα δεν εκφράζουν -κατ' ανάγκη- και τις απόψεις του Συλλόγου.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

Την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2006 συγκλήθηκε στη μεγάλη αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας η γενική συνέλευση του Συλλόγου των εν Αττική Καλαρρυτινών. Η φετινή ήταν μία χρονιά αρχαιρεσιών, που έμελλε να φέρει νέα πρόσωπα στο προσκήνιο. Αρχικά ο πρόεδρος του απερχόμενου Δ.Σ. Σπύρος Φασούλας έκανε τον απολογισμό για τα πεπραγμένα του 2005 και μίλησε με αρκετή αισιοδοξία για τη δυνατότητα ανάθεσης του έργου αποκατάστασης των τριών κτιρίων στους Καλαρρύτες σε κατασκευαστικό γραφείο. Η αλλαγή υπουργού ενδέχεται να καθυστερήσει τις εξελίξεις, χωρίς να είναι αυτό βέβαιο. Ο πρόεδρος αναφέρθηκε και στο θετικό ρόλο που έπαιξε τα τελευταία χρόνια η παρουσία της εφημερίδας του συλλόγου μας στη συσπείρωση των μελών μεταξύ τους, αλλά και στη γενική εικόνα που δίνουν οι Καλαρρύτες προς τα έξω. Στη συνέχεια έγινε ο οικονομικός απολογισμός από την αρμόδια ταμιά κα Γεωργία Χωριανοπούλου, ο οποίος και ψηφίστηκε από τη γενική συνέλευση.

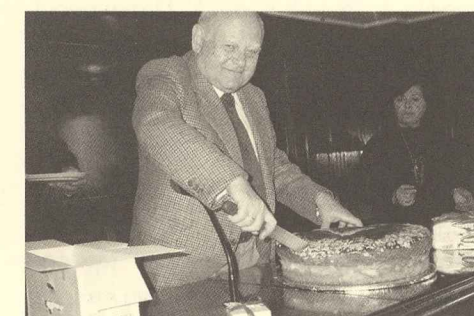

Η προσέλευση των μελών του συλλόγου ήταν μεγάλη. Με ιδιαίτερη χαρά και ανακούφιση είδαμε γνώριμα αλλά και καινούρια πρόσωπα να εμφανίζονται για να δείξουν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους για τη γενέτειρα των προγόνων τους ή των γονιών τους. Ανάμεσά τους, η κα Μαριέλα Μπαχώμη, η κα Τέτα Φασούλα και αρκετοί νεαροί και νεαρές απόγονοι των παλιότερων μελών του συλλόγου. Για μέλη του νέου Δ.Σ. προτάθηκαν η κα Μαριέλα Μπαχώμη στη θέση της κας Ευαγγελίας Φασούλα, που επί σειρά ετών μας πρόσφερε τις υπηρεσίες της, αλλά που δυστυχώς έχει άλλες ανειλημμένες υποχρεώσεις, καθώς και η κα Θεοδώρα Σ. Μπριάκου, που αντικαθιστά την κα Ελένη Βογιάρου-Ζαφειρίου που βρίσκεται αυτό το διάστημα στις ΗΠΑ. Τον τελευταίο χρόνο την ταμιά μας κα Βογιάρου-Ζαφειρίου αντικατέστησε, με άριστες επιδόσεις, η αγαπητή κα Γεωργία Χωριανοπούλου την οποία και θερμά ευχαριστούμε.

Το νέο Δ.Σ. που ψηφίστηκε έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Σπύρος Φασούλας
Αντιπρόεδρος: Απόστολος Βογιάρος
Γενικός Γραμματέας: Δημήτρης Ζάγκλης

Ταμιάς: Θεοδώρα Μπριάκου
Μέλη: Ιωάννα Κωνσταντίνου, Μαριέλα Μπαχώμη

Μετά την κοπή της τεράστιας πίτας, που όπως κάθε χρόνο έφτιαξε και πρόσφερε στο σύλλογο η κα Άννα Βογιάρου, ακολούθησε το παραδοσιακό φαγοπότι με πίτες, μαγειρευτά, γλυκά και ποτά που έφεραν τα μέλη του συλλόγου. Πιστεύουμε πως έμειναν όλοι ευχαριστημένοι!

Κατά την πρώτη του συνεδρίαση το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου των εν Αττική Καλαρρυτινών αποφάσισε να οργανώσει την Κυριακή 7 Μαΐου μία ξενάγηση στην Αθήνα από τον πρόεδρο κο Σπύρο Φασούλα, που όπως οι περισσότεροι από εμάς γνωρίζουμε, είναι λάτρης της ιστορίας και ειδήμων στις ξεναγήσεις. Ο τόπος της συνάντησης και η ακριβής ώρα: 10:30 π.μ. έξω από τον ηλεκτρικό σταθμό του Μοναστηρακίου. Για τους καθυστερημένους, θα ισχύει το κινητό τηλέφωνο 6932 913773, όπου θα μαθαίνουν πού ακριβώς βρίσκεται η ομάδα. Φροντίστε να έρθετε όλοι και να έρθετε εγκαίρως!

Ελπινίκη Μειμάρη

μία συνέχεια της καλαρρυτινής οικογένειας Ραφτάνη – Μπαχώμη

Με την κυρία Ελπινίκη (Νίκη) Μειμάρη συναντηθήκαμε στο φωτεινό ρετιρέ όπου ζει τα τελευταία χρόνια στην Άνω Γλυφάδα. Ευγενική, ήπια φαινομενικά, αλλά και πολύ δυναμική όπως ανακαλύψαμε, διανύει την ένατη δεκαετία της μεσήλικης εμπειριών ζωής της. Με το σύζυγό της, Αντρέα Μειμάρη, μηχανικό υδραυλικής και απόφοιτο της Γεωπονικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, που εργάστηκε στα Ηνωμένα Έθνη και στη Διεθνή Τράπεζα, ταξίδεψαν σε κάθε σχεδόν γωνιά της γης με έμφαση στην Ευρώπη, την Αμερική και την Αφρική. Στον παγκόσμιο χάρτη που βρίσκεται αναρτημένος στο διαμέρισμα της κας Μειμάρη είναι σηματοδομένα με χρωματιστές καρφίτσες τα δεκάδες σημεία της γης όπου διέμειναν από λίγες εβδομάδες μέχρι αρκετά χρόνια εξ αιτίας της εργασίας του Αντρέα Μειμάρη.

Η Ελπινίκη Μειμάρη έχει πολλούς λόγους για να είναι υπερήφανη για όσα έζησε και όσα επέλεξε να ακολουθήσει. Η ίδια σπούδασε αρχαιολογία στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας, αλλά δεν εργάστηκε λόγω των διαρκών μετακινήσεων του συζύγου της. Θυμάται συχνά τα εξωτικά ταξίδια που έκανε, τους ανθρώπους-επώνυμους και ανώνυμους-που γνώρισε, αλλά στέκεται με σεβασμό στην ιστορία της οικογένειας του συζύγου της, τους καλαρρυτινούς προπάππους Σέργιο Χ. Ραφτάνη και Ασπασία Ραφτάνη το γένος Μπαχώμη. Τα δύο μεγάλα πορτραίτα τους με τις σκαλιστές ξύλινες κορνίζες στολίζουν ακόμα το καθιστικό του σπιτιού. Η κυρία Μειμάρη μας διηγείται, όπως τα άκουσε και η ίδια, ότι το ζεύγος Ραφτάνη εγκατέλειψε τους Καλαρρύτες μετά από διαφωνία με τον Αλή πασά και εγκαταστάθηκε αρχικά στο Λιθόρνο της Ιταλίας, όπου υπήρχε παροικία καλαρρυτινών εμπόρων, όπως προκύπτει και από το αρχείο του Γεωργίου Δουρούτη. Αργότερα εγκαθίστανται στη Ζάκυνθο, όπου ο Σέργιος Ραφτάνης ανοίγει την Πλατεία Ρούγα το 1851, το

Η Αγλαΐα Ραφτάνη

περίφημο για όλη την Ελλάδα τυπογραφείο με την επωνυμία «Παρνασσός». Ο Ραφτάνης έδειξε ακαταπρόκλητη εργατικότητα και ζήλο. Τύπωσε έργα των Ερμάννου Λούντζη, Κων/νου Ιερομ. Στρατούλη, Μ. Χιώτου, Ιωάννου Βηλαρά, Ιουλίου Τυπάλδου, Ιωάννου Ζαμπελίου, Δημητρίου Γουζέλη, Διον. Σολωμού, Ανδρέου Κάλβου, Αντωνίου Μάτεσι, κ.ά. Εκδόσεις του τυπογραφείου Ραφτάνη περιλαμβάνονται στην Bibliographie Ionienne των Ε. Legrand και Η. Pernot (Paris, 1910). Ο Ραφτάνης μετέφερε το τυπογραφείο του στην Αθήνα το 1882 και εκεί αργότερα συγχωνεύτηκε με άλλο και ονομάστηκε «Βασιλική Τυπογραφία Ραφτάνη και Α. Παπαγεωργίου». Το τυπογραφείο κληρονομεί και διαχειρίζεται η θυγατέρα του Σέργιου και της Ασπασίας, Αγλαΐα Ραφτάνη, οπότε μετονομάζεται σε «Βασιλική Τυπογραφία Α. Ραφτάνη και Α. Παπαγεωργίου». Την μητέρα της Αγλαΐα διαδέχεται η Ασπασία Ιγγλέση, όπως προκύπτει και από την επιστολή που παραθέτουμε, περίπου στα μέσα Απριλίου του 1911. Η κυρία Μειμάρη edώρησε την επιστολή αυτή, τιμής ένεκεν, στην κοινότητα των Καλαρρυτινών. Όπως προκύπτει από την επιστολή, διαλύεται η προηγούμενη εταιρεία

και το τυπογραφείο μετονομάζεται ξανά σε «Βασιλική Τυπογραφία Α. Ραφτάνη» και λειτουργεί με πλήρες βιβλιοδετείο, που στεγάζεται στην οδό Κολοκοτρώνη 13. Η Ασπασία Ιγγλέση παντρεύεται τον Μιχαήλ Μειμάρη και αποκτούν δύο τέκνα, την Μαρία και τον Αντρέα, μετέπειτα σύζυγο της Ελπινίκης Σοφονίου, ο οποίος ίδρυσε και τον εκδοτικό οίκο «Πλειάς». Το τυπογραφείο του έδρευε στην οδό Πανεπιστημίου 34 και η κατοικία του ζεύγους βρισκόταν στην οδό Κυδαθηναίων, εκεί όπου σήμερα στεγάζεται τμήμα του Υπουργείου Πολιτισμού. Η κυρία Μειμάρη δώρησε επίσης στην κοινότητα των Καλαρρυτινών τις δύο φωτογραφίες-πορτραίτα της Αγλαΐας Ραφτάνη και της Ασπασίας Ιγγλέση. Της ευχόμαστε να επισκεφτεί σύντομα τους Καλαρρύτες μαζί με την οικογένειά της και να δει την πατρίδα του συζύγου της, που τόσα πολλά άκουσε για αυτήν στη διάρκεια της όμορφης ζωής της.

Η Ασπασία Ιγγλέση

Ἀξιότιμὲ Κυρίε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακινώσω Ὑμῖν ὅτι διαλυθεῖς τῆς Ἑταιρικῆς Τυπογραφίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Βασιλικὴ Τυπογραφία Α. Ραφτάνη καὶ Α. Παπαγεωργίου» περιήλθεν εἰς ἐμὲ προσωπικῶς τὸ ἀπόλυτον καὶ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τυπογραφίας ταύτης ἥτις, τελείως ἀνακαινισμένη καὶ ἀναδιοργανωμένη, θὰ παρίσταται ἐν τῇ μέλλοντι, τῇ Ὑψηλῇ Βασιλικῇ ἐγχείρει, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ Α. ΡΑΦΤΑΝΗ**.

Ἡ Διευθύνουσα τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας ἀνετέθη εἰς τὴν Δεσποινίδα **ΑΣΠΑΣΙΑΝ ΙΓΓΛΕΣΗ** ἡ ὁποία, ἐπιμόνως παρακολουθοῦσα τὰς προόδους τῆς συγχρόνου τυπογραφικῆς τέχνης, πᾶσαν θέλει καταβάλλη φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν ἵνα, ἐπὶ νέων ὅλων βάσεων ὀρθοῦσα τὴν λειτουργίαν τῆς Βασ. Τυπογραφίας, ἀναδείξῃ αὐτὴν ἀπαράμυλλον εἰς τακτικὴν, ἐπιμελετημένην, καλλιτεχνικὴν καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐν γένει ἐργασίας.

Ὑπὸ τὴν ἀοικον καὶ ἐνδελεχῇ ἐπιμέλειαν τῆς νέας διευθύνσεως ἡ Βασιλικὴ Τυπογραφία ἐφοδιασθήσεται διὰ τελειότερων μηχανημάτων

καὶ νέων στοιχείων. Ἴδιον τμήμα πλήρους καὶ τελείου Βιβλιοδετείου θέλει λειτουργῇ ἐν τῇ Βασιλικῇ Τυπογραφίᾳ, πλουτισθὲν διὰ νέων ὅλων ὕλικων.

Ἡ ἐνθερμος καὶ τιμητικὴ ὑποστήριξις ἣς ἐτυχεν ἐν τῇ παρελθόντι ἡ Βασιλικὴ Τυπογραφία καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ ἐκ μέρους ἐμοῦ προσωπικὴ ἀναδοχὴ αὐτῆς, ὑπὸ τὴν νέαν διευθύνσιν, θέλει δικαιώσῃ πᾶσαν εὐμενὴ προσδοκίαν καὶ θέλει προκαλέσῃ ἀπεριόριστον τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ ἐνισχύει ἐν τῇ ἐξακολουθήσει τῶν ἐργασιῶν τῆς τυπογραφίας ταύτης ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐπαυλοῦμαι τὴν Ὑμετέραν πολύτιμον συνδρομήν.

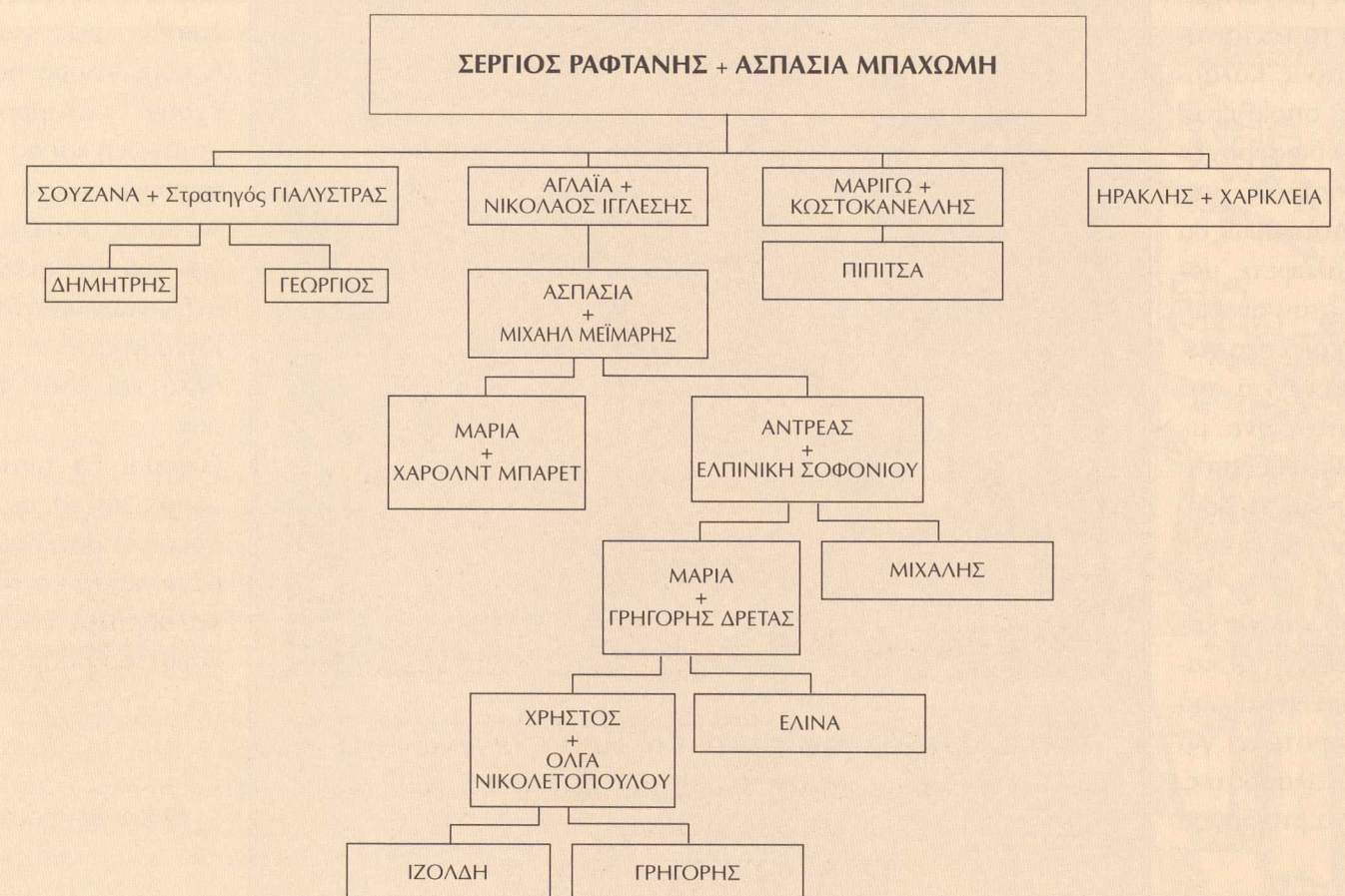
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1911

Μεθ' Ὑπολήψεως

Ραφτάνη

Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 13.

ΤΑ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Κυριακή μεσημέρι ανταμώνουμε στο φιλόξενο σπίτι του Ασσερ Μπρύνι και της Ιωάννας Κωνσταντίνου στο Χολαργό. Μαζευτήκαμε είκοσι περίπου άτομα, καλαρρυτινοί και καλαρρυτινές με τους και τις συζύγους, που επί χρόνια ανέχονται και επικροτούν το πάθος μας για τον τόπο καταγωγής μας.

Εκτός από τους Αθηναίους, τη συνεστίαση τίμησαν ο πρόεδρος της Κοινότητας με τη σύζυγό του, καθώς και η δική μας Τζένη – ποιά άλλη, από τη Φασούλα; Δεν θα απαριθμήσω τα σαρακοσιανά φαγητά, που η Ιωάννα μαγείρεψε με τα χεράκια της και τα οποία τιμήθηκαν δεόντως. Θα σας απασχολήσω, μια και έχω τον τίτλο του «κουβεντιαστή», με το θέμα της συζήτησης, που έδωσε και πήρε! Μη ρωτάτε ποιο ήταν! Ορθά το καταλάβατε: Καλαρρύτες, Καλαρρύτες και πάλι Καλαρρύτες. Κτίσαμε νοητά το χωριό των ονείρων μας. Παρόλο που από την αρχή της συνεύρεσης ο δικός μας πρόεδρος Σπύρος Φασούλας έθεσε τον όρο να αφήσουμε ήσυχο τον πρόεδρο της Κοινότητας, σαν προσκεκλημένος που ήταν, κανείς δεν τον έλαβε υπόψη του και τον βομβαρδίσαμε στις ερω-

να τα είχα καταγράψει! Θα αποκτούσαμε ένα τέλειο αναπτυξιακό πρόγραμμα. Απ' ό,τι όμως μας έδωσε να καταλάβουμε, ο πρόεδρος τα κατέγραφε όλα στο μυαλό του. Τίποτα δεν πέταξε, όλα τα έλαβε υπόψη του και πιστεύουμε ότι θα αγωνιστεί για να τα πραγματοποιήσει.

Ας σταθούμε όμως και σε ένα άλλο θέμα των συζητήσεων, τις καλαρρυτινές ζωντανές ιστορίες που ξέρει ο καθένας από εμάς και τις αναμνήσεις μας. Μακάρι να πάρουμε κάποτε χαρτί και μολύβι και να τις καταγράψουμε. Καλύτερο βιβλίο δε θα έχει γραφτεί για τους Καλαρρύτες. Και τώρα, μία κουβέντα για τους καλαρρυτινούς στην καταγωγή, που δεν γνωρίζαμε. Μας συγκίνησε η κυρία Μαριέλα Μπαχώμη, που μας έφερε στη γενική συνέλευση του συλλόγου η φίλη Ιωάννα και που την ξανασυναντήσαμε σήμερα. Σε όλη τη ζωή της άκουγε η Μαριέλα ιστορίες από τους Καλαρρύτες από τον παππού της τον Διονύση Μπαχώμη, γιού του Στέργιου Μπαχώμη και της Αικατερίνης Μπίτσιου από το Συρράκο. Να, που έφτασε η στιγμή να βρει την επαφή με το χωριό η εγγονή του. Τα χρόνια και οι αιώνες περνούν, οι άνθρωποι έρχονται και φεύ-

γουν, αλλά το καλαρρυτινό αίμα που τρέχει στις φλέβες έχει αρκετή δύναμη για να αντισταθεί στις δυσκολίες. Ας ψάξουμε λοιπόν εμείς για να βρούμε όλους όσους έχουν καλαρρυτινή καταγωγή και ας τους φέρουμε κοντά μας. Ας τους καλέσουμε για ένα προσκύνημα στη γη των προγόνων! Κάνουν καλό σε εμάς, αλλά και στον τόπο μας. Εύχομαι να ανταμώνουμε συχνά σε παρόμοιες συνευρέσεις στην Αθήνα και στους Καλαρρύτες. Είναι ό,τι καλύτερο υπάρχει.

Ο Κουβεντιαστής

Ο Σύλλογος των εν Αττική Καλαρρυτινών και
η Εφημερίδα η Φωνή των Καλαρρυτινών
σας εύχονται
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Μακάρι να μπορούσα

Τα φαρμακευτικά φυτά της περιοχής των Καλαρρυτινών

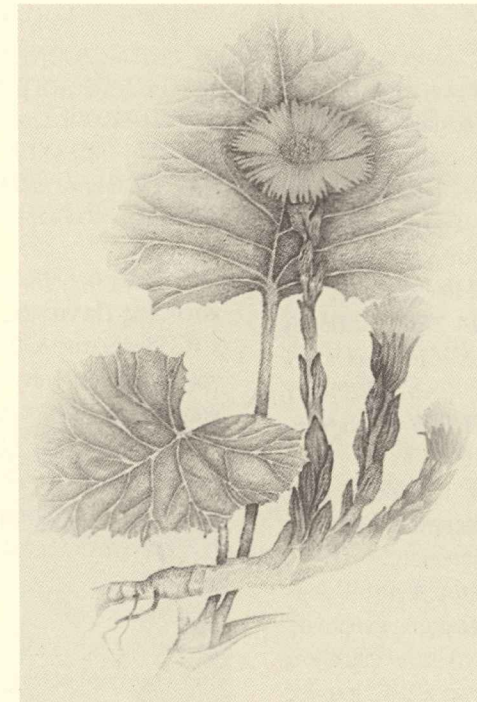
Tussilago farfara L. ή Χαμολεύκα

Χαμολεύκα, βήχιο ή χαμαιλεύκη κατά τον Διοσκουρίδη, Tussilago farfara L. στα λατινικά, ονομάζεται το μικρό φυτό που συναντάμε νωρίς την άνοιξη να ανθίζει στα καλντερίμια. Μοναδικό είδος του γένους tussilago βγάζει αρχικά μόνο κίτρινα άνθη, που μοιάζουν με τα άνθη του ραδικιού από το Μάρτιο και πριν βγάλει φύλλα. Τα άνθη έχουν διάμετρο μέχρι δυόμιση εκατοστά και βρίσκονται στην κορυφή κοκκινωπών βλαστών σκεπασμένων με μικρά λοχχοειδή, σαρκώδη φυλλαράκια (βράκτεια). Τα φύλλα φυτρώνουν μετά την άνθιση, έχουν σχήμα καρδιάς με γωνιώδη άκρα και εμφανίζονται απλωτά στο έδαφος. Η επάνω επιφάνεια είναι πράσινη και η κάτω λευκότερη.

Η χαμολεύκα ζει στην ορεινή ζώνη σε φωτεινές και υγρές θέσεις. Προτιμά εδάφη αμμώδη ή αργυλώδη.

ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ

Μαζεύουμε τα άνθη μόλις πρωτοβγούν νωρίς την άνοιξη μια και μπορεί να ανθίσουν από τα τέλη Φεβρουαρίου εάν δεν

υπάρχουν χιόνια. Τα στεγνώνουμε στη σκιά σε καλά αεριζόμενο χώρο. Αργότερα συλλέγονται και τα φύλλα.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

Οι αντιβηχικές και αποχρεμπτικές ιδιό-

τητες της χαμολεύκας ήταν γνωστές από την αρχαιότητα. Η λατινική ονομασία, άλλωστε, του φυτού tussilago σημαίνει «διώχνω το βήχα». Αφέψημα από ξεραμένα άνθη ανακουφίζει το βήχα, είναι αποχρεμπτικό και καταπραΰνει από τα συμπτώματα της βρογχίτιδας. Κατά τον Πλίνιο, καίγοντας τα ξερά άνθη και φύλλα της χαμολεύκας αναδύεται φαρμακευτικός καπνός, που όταν εισπνέεται θεραπεύει το άσθμα.

Ο χυμός των φρέσκων φύλλων ή το διάλυμά τους σε νερό έχει αντισηπτικές ιδιότητες όταν χρησιμοποιείται σε πληγές ή σε σημάδια του δέρματος. Τα ξερά ή φρέσκα φύλλα μπορούν ακόμα να συνθλιβούν και να γίνουν κατάπλασμα, τοποθετημένα σε λεπτή μουσελίνα για να μην ερεθιστεί το δέρμα. Το αφέψημα των φύλλων δίνει εξάλλου ένα τονωτικό ρόφημα, από το οποίο καλό είναι να πίνουμε ένα φλυτζάνι πότε πότε. Βισατείτε λοιπόν, το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Μαρτίου η χαμολεύκα ήταν ανθισμένη σε κάθε καλντερίμι των Καλαρρυτινών.

Συνταγές των Καλαρρυτινών

Λικέρ καρυδάκι

Όπως σε πολλά ορεινά μέρη της Ελλάδας, έτσι και στο χωριό μας οι νοικοκυρές φτιάχνουν ακόμα λικέρ από άγουρα καρυδάκια. Τα μαζεύουν αργά την άνοιξη, προς τον Ιούνιο, προτού σκληρύνει το κέλυφος του καρπού κάτω από το πράσινο δέρμα.

Για ένα λίτρο λικέρ, χρειαζόμαστε περίπου δέκα καρυδάκια, ένα μπουκάλι κονιάκ 5 αστέρων, 1 φλυτζάνι ζάχαρη, 1 μπιστούνι κανέλλας και δύο με τρία γαρύφαλλα.

Τεμαχίζουμε τα καρυδάκια στα τέσσερα και τα βάζουμε σε ένα γυάλινο βάζο. Γεμίζουμε με το μπράντυ και κλείνουμε καλά το βάζο με ύφασμα και το δένουμε γερά με σπάγγο. Αφήνουμε σε ηλιόλουστη θέση επί δύο μήνες και ανακινούμε το βάζο κάθε δύο μέρες.

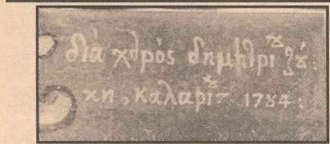
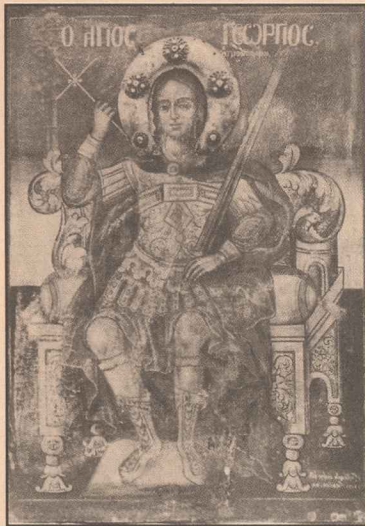
Το Σεπτέμβριο σουρώνουμε το ποτό, βράζουμε τη ζάχαρη με τα αρωματικά και ελάχιστο νερό και φτιάχνουμε σιρόπι. Αφήνουμε το σιρόπι να κρυώσει και το προσθέτουμε στο σουρωμένο μπράντυ. Ρίχνουμε σε φιάλη, μαζί με τα αρωματικά και αφήνουμε άλλες 8 ημέρες στον ήλιο. Στο τέλος ξανασουρώνουμε το ποτό και το κλείνουμε σε ένα καθαρό μπουκάλι με φερό!

Φαρμακείο του 1.500 μ.Χ.

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΟΤΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ - ΨΑΛΜΟΔΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΘ. ΖΟΥΚΗΣ (1770-1808)

Του Δημητρίου Γ. Καλούσιου

Ο ένθρονος άγιος Γεώργιος του 1784 στον ομώνυμο ναό της Αηδόνας Καλαμπάκας (24-5-1992)

Ο Δημήτριος Ζούκης υπήρξε ζωγράφος «ταπεινός» (επ. 2), αλλά και μουσικός, δάσκαλος του Ιωαννίτου αγιογράφου Γεωργίου, με τον οποίο και συνεργάστηκε. έπογράφει «διά χειρός ταπεινού δημητρίου Καλαρίτου 1782 Ιαννουαρίου 25» (επ. 2) και «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΖΟΥΚΗ, ΚΑΛΑΡΙΤΟΥ, Κ(ΑΙ) ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΥΤΟΥΜΑΘΗΤΟΥ». 1783: [Ιου-λίου, 3» (επ. 3).

Για το νομό Τρικάλων ο Δ. Ζούκης αναφέρεται στις παρακάτω περιπτώσεις:

α) Αηδόνα, ναός Αγίου Γεωργίου: άγιος Γεώργιος ένθρονος, μεγάλη εικόνα του τέμπλου, 1784 (0,59 ύψος x 0,42 πλάτος x 0,02 μ. πάχος), μικρογράμματα επιγραφής 2 στίχων (24-5-1992):

(1)¹

διά χειρός δημητρίου ζού-
κη, Καλαρίτου. 1784.

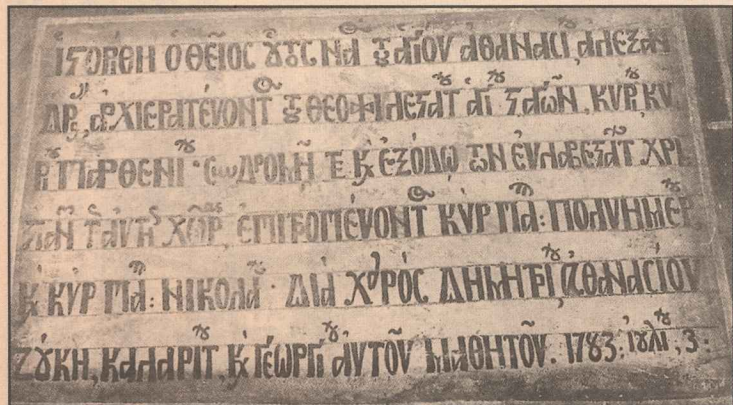
β) Καλαμπάκα, ναός κοίμησης της Θεοτόκου: δεξιά από το κογχάριο, που βρίσκεται πάνω από τη δυτική εξωτερική είσοδο του εξωνάρθηκα, τοιχογραφείται η Θεοτόκος, σεβόμενη από αγ-γέλους, «κάτωθεν δέ της τοιχογραφίας του άρχαγγέλου Γαβριήλ», υπάρχει γραμμένη μικρογράμματα επιγραφής 2 στίχων (16-6-1989):

(2)³

διά χειρός ταπεινού δημητρίου
Καλαρίτου 1782 [Ιανουαρίου 25

γ) Καστανιά, ναός Αγίου Αθανασίου. Με τη βοήθεια του μαθητού του Γεωργίου εκτελεί την τοιχογραφία του ναού, 1783, Ιουλίου 3, σύμφωνα με την εξάστιχη μεγαλογράμματα επιγραφής στην εσωτερική δυτική πλευρά του κυρίως ναού (11-7-1988):

(3)⁴

Καστανιά Καλαμπάκας, ναός Αγίου Αθανασίου, η 3η επιγραφή που αναφέρεται στην ιστόρησή του την 3-7-1783 από το Δ. Ζούκη και το μαθητή του Γεώργιο (9-9-1990)

ΙΣΤΟΡΙΗ Ο ΘΕΙΟΣ ΟΥΤΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΑΛΕΞΑΝ ΔΡ(ΕΙΑ)Σ, ΑΡΧΙΕΡΑΤΕ ΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΑΓΩΝ, ΚΥΡΙΟΥ ΚΥ ΡΙΟΥ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ. ΣυνΔΡΟΜΗ ΤΕ Κ(ΑΙ) ΕΞΟΔΩ ΤΩΝ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤ(ΩΝ) ΧΡΙ: ΣΤΙΑΝΩ[Ν] Τ(ΗΣ) ΑΥΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΟΝΤΟΣ ΚΥΡ ΠΑ(ΠΑ)ΠΟΛΗΜΕΡΟΥ Κ(ΑΙ) ΚΥΡ ΠΑ(ΠΑ)ΝΙΚΟΛΑΟΥ. ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΖΟΥΚΗ, ΚΑΛΑΡΙΤΟΥ, Κ(ΑΙ) ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ. 1783: Ιουλίου, 3:

δ) Κλεινόν (Κλεινοβός), ναός Αγίου Γεωργίου: φορητή εικόνα της Παναγίας, η πάντων ελπίς, 1778, Μάρτιος (0,015 πάχος x 0,355 πλάτος x 0,55 ύψος), μπροστά δύο μικρογράμματα επιγραφής 2 στίχων η καθεμία, από πίσω εξάστιχη, επίσης μικρογράμματα (24-5-1992):

(4)⁵

α) <...>υο θηηπολ, όν γέ<...> < άφιέρ>ωμα Γεωργίου ύλαι <...> <χειρ>ός Δημητρίου αθ<ανα>σίου <...> <...> προστασίας <...> φ δ' [ανέθηκε νεώ <...> β) 1778 μαρ<τίου>...

γ) » Εί γε μέν είδεος ήγαθέοιο σέθεν θεομητορ οίκονόμος θ' ίκέτης, διά γ' έπισασίης » Είκονισ' άντίτυπον κλέεος χάριν άθανάτοιο έλπίδι εύσεβων σόι μάλα εύπρεπείος. » Εί δέ τύνη ένί θέσπεσίω ποτί υέα τέυχει ζωής νίν γράνοις διά γε πρόσασίης.

Του Δ. Ζούκη πρέπει να είναι και άλλη παρόμοια εικόνα του Χριστού. Έχει τις ίδιες διαστάσεις με την προηγούμενη (0,015 πάχος x 0,36 πλάτος x 0,545 ύψος) και στο πίσω μέρος ανάλογη επιγραφής (24-5-1992), 6 μικρογράμματα στίχοι:

(5)

α) » Τοίτο νεφ γ' ένί άζομενοιο ιερώνυμος οίκονομίδης οίκονόμος τε λόγε, κλεινοβίοιο γόνος, » Τοϋ σέο άρχετύποιο χακατήρος βροτοειδούς άλλ' άδιαφάρτου, πνεύματι κύδος έχων » Αϊσμάτεσι σφετέροις γράτασκε τύπον σχετικόν περ όφρα βίοιο τύχη, [α]ϊδίιοιο άναξ.

Η μπροστινή επιγραφή είναι απελπιστικά κα-ταστραμμένη:

β) <---> θειην γε <--> ρητηρ γρατασκε Γεώργιος έξοχος ώς κεν <-----> δικη <--> δεων ιλεων

ε) Μετέωρα

1) Μονή Άγίας Τριάδος. Κατά το Ν. Βέη «Έν τοίς δυσί ναοίς της μονής Άγίας Τριάδος» (Ιωάννη Προδρόμου και Άγίας Τριάδος) «σώζονται τοι-χογραφίαι τών [ετών

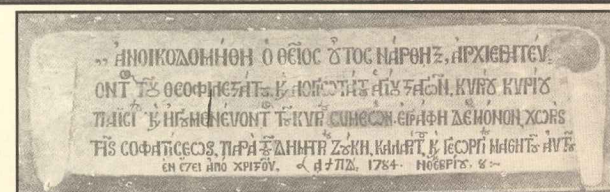
Φορητή εικόνα της Παναγίας, Μάρτιος 1778, ναός Αγίου Γεωργίου Κλεινοβού (24-5-1992)

1682 και 1692, προς δέ μεταγενέστερα ζωγραφήματα του έτους 1770, έργα του Καλαρρύτου Δημητρίου Ζούκη». Αλλά «Αί τοιχο-γραφίαι αύται έχουσιν επιχρισθεί κατά τόν ΙΗ' αιώνα». Φορη-τές εικόνες του εν λόγω αγιογράφου δεν έχω βρει στη μονή Α-γίας Τριάδος.

2) Μονή Ύπαπαντής. Ύπογράφει στις 8 Νοεμβρίου 1784 στην τοι-χογραφία του νάρθηκα του ναού της Ανάληψης (καθολικό), που εκτελέστηκε και με τη βοήθεια του μαθητού του Γεωργίου, σύμ-φωνα με την πεντάστιχη μεγαλογράμματα επιγραφής στο νότιο ε-σωτερικό υπέρθυρο του νάρθηκα (27-5-1990):

(6)⁸

» ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗ Ο ΘΕΙΟΣ ΟΥΤΟΣ ΝΑΡΘΕ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥ= ΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ, Κ(ΑΙ) ΛΟΓΩΤΑΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΑΓΩΝ, ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΙΟΥ Κ(ΑΙ) ΗΓΟΥΜΕΝΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ. ΕΓΡΑΦΗ ΔΕ ΜΟΝΟΝ, ΧΩΡΙΣ ΤΗΣ ΣΟΦΑΤΙΣΕΩΣ, ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΟΥΚΗ, ΚΑΛΑΡΙΤΟΥ, Κ(ΑΙ) ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΕΝ ΕΤΕΙ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ, <ΑΨΑΨ>, 1784. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, 8: -

Η επιγραφή ιστόρησης του νάρθηκα της Ύπαπαντής των Μετεώρων (8-11-1784) και τοιχογραφία του (30-5-1993)

Δημοσιεύουμε και το συμφωνητικό αγιογράφησης της Μονής της έπαπαντής, 12-10-1784:

(7)⁹

† διά της π[α]ρ[ο]ύσης ήμων έμπαρτύρου όμολογίας φανερόν-μεν/ήμεις οί ύποκάτωθεν γεγραμμένοι, Δημήτριος, και Γεώργιος, ότι έσυμ=/φωνήσαμε[ν] μετά του έν ιερομονάχοις κυρίω πατ'. Ση-μεών, νά άγιογρά=/ψωμεν τόν νάρθηκα της άγίας μονής της Ύ-παπαντής του Χριστ', μέ έδι=/καίς μας ταίς βαφαίς, κ(αί) τά λά-δια, κ(αί) ιδικόν τους τό ψωμί, διά γρό=/σια 25: ήτοι γρόσια εί-κοσι πέντε: λοιπόν ύποσχόμεθα ότι νά βάλλω=/μεν την έπιμέ-λειαν, καθώς ζητεί τό όποιο, κ(αί) ή τέχνη, νά γένη ή ίζορία κα[θ]ώς πρέπει, και ούτω νά έχωμεν νά πάρωμεν τά 25: γρόσια [από τόν ρη=/θέντα κύρ πατ': Συμεών είδε έξ έναντίας και δέν άρέση; ή-θελε φανή / σφαλή ή τέχνη μας, νά μή πάρωμεν, ούδέ νά ζητή-σωμεν τίποτα: διά / τοϋτο και την παρούσαν όμολογίαν μας έ-γράψαμεν, και την έδόκαμεν τῷ / ειρημένω κυρίω πατ': Συμεών, είς τάς χείρας του, και έξω είς ένδειξιν: -

<1784: όκτωμβρίω 12: σαγούς: -

» Δημήτ[ρ]ιος Ζούκης, Καλαρίτης, κ(αί) ίζοριογράφος βεβαιώ ώς άνωθεν: 1.=παπά.

Αλλά γνωστά έργα του Δημητρίου Ζούκη:

1) Εκτός Ν. Τρικάλων:

α) Αθήνα, Συλλογή Βελιμέζη. Εικόνα¹⁰.

β) Μονοδένδρι Ιωαννίνων, ναός Αγίου Αθανασίου. Υπογρά-φει το 1808 στον αρχιστράτηγο Μιχαήλ του τέμπλου¹¹.

γ) Τσεπέλοβο Ιωαννίνων, μονή Ρογγοβού, ναός Ιωάννη Προδρό-μου. Το όνομά του φέρει η Παναγία του τέμπλου, 1774, Μαΐου 1¹².

2) Επίσης στο Museo Civico του Λιβόρνου της Ιταλίας, εικό-να Θεοτόκου Βρεφοκρατούσας και άγιοι¹³.

Όμως ο Δημήτριος Ζούκης δεν υπήρξε μόνον «δόκιμος άγιογρά-φος»¹⁴, αλλά και φίλος της μουσικής, μάλιστα της εκκλησιαστι-κής, ακόμα εν τινι μέτρω και μελογράφος.

Α) Στον κώδικα 295, σελ. 615, της Μεταμόρφωσης του Χριστού των Μετεώρων, υπάρχει η εξής μικρογράμματα ενθύμηση 8 στίχων:

(8)

και τότε δέ σύν τοίς άλλοις
Διονυσίου ιεροψάλτου τό
έκ του σωτηρος:-
» νύν δέ δημητρίου ζούκη, κ(αί) άγιο
γράφου, του έκ κόμης Καλα:
βρύτες, 1800: από Χριστού.
ώνηθεν διά γρόσια 18:-
κ(αί) εύχεσθε οί έντυγχάνοντες:-

Σύμφωνα, λοιπόν, με το εν λόγω σημείωμα ο φιλόβιβλος Δ. Ζού-κης αγόρασε το 1800 με 18 γρόσια τον υπ' αριθμόν 295 μουσικό κώδικα της ιερής μονής Μεταμόρφωσης Μετεώ-ρων. Το εν λόγω χειρό-γραφο φαίνεται ότι προ-έρχεται από το χέρι του ιεροψάλτου Διονυσίου από τον Σωτήρα (πιθανώς του Πηλίου), ο οποίος υ-πήρξε και κάτοχος του. Αργότερα ο κώδικας πε-ριήλθε στο Βασίλειο Κό-τζο, για να καταλήξει στο Δ. Ζούκη.

Ο εν λόγω κώδικας¹⁵ [α-νήκει στο 17ο (18ο) αι-ώνα, έχει φύλλα 5 + σε-λίδες 630 και περιέχει: πασαπνοάρια, δοξολογίες, χερουβικά, πο-λυέλεους, νάια, κεκραγάρια, θεοτόκια, ειρμούς, επιμνημόσυνα, αίνους, κανόνες, κλπ. Αναφέρονται σ' αυτόν οι παρακάτω με-λουργοί: Μπαλάσιος (ιερέας και νομοφύλακας), Θεόδουλος μο-ναχός, Κοσμάς ιερομόναχος, Γεώργιος Κουτρούκας, Αρσένιος Κυ-δωνίας, Ιάκωβος επίσκοπος Σίδης, Αθανάσιος Ιβηρίτης, Σταυρι-νός ο Λαζός, Ιωάννης ο Κουκουζέλης, Πέτρος Μπερικέτης Πελο-ποννήσιος, Ιωάννης Χρυσοβέργης, Ιγνατίος ιερομόναχος, Μανου-ήλ Γαζής και Λαμπαδάριος, (Ξένος) ο Κορώνης, Δημήτριος Μυ-τιληναίος, (...) Νέων Πατρών, Κάλιστος ιερομόναχος, Χρυσάφης ο νέος, Αναστάσιος (Ραψανιώτης), Δαμασκηνός μοναχός Ιβηρι-της, Θεωνάς ιερομόναχος Σιμοπετριώτης, Κύριλλος πρώην Τήνου, Αρσένιος ο μικρός, (...) Καρίκης, Δανιήλ Λαμπαδάριος και Ζαχα-ρίας.

Πώς περιήλθε ο κώδικας στο Μεγάλο Μετέωρο δε γνωρίζουμε, πάντως ο επιμελής Δ. Ζούκης «έγραψεν [εν φ. 2α - 5β] αναλυτι-κόν πίνακα τών περιεχομένων [εν τῷ κώδικι μελῶν] αναγράφας ταύτα κατά τάξιν άλφαβητικήν μετά τών μελισάντων αυτά και τών οικείων παραπομπών είς τάς σελίδας του κώδικος»¹⁶.

Β) Αλλά ο φιλόκαλος Δ. Ζούκης έγραψε με το χέρι του και ολόκληρο μουσικό κώδικα¹⁷, που αποτελείται από 285 χάρτινα φύλλα με διαστάσεις 0,150 x 0,202μ., τον στόλισε μάλιστα με ωραία αρχικά γράμματα και καλλίγραμμα πολύχρωμα επίτιτλα. Το αξιόλογο αυτόγραφο περιέχει: στιχάριο της καθ' όλου ακολουθίας, τμήματα του Τριωδίου και του Πεντηκοσταρίου, τη μεγάλη δοξολογία, αλληλουάρια, μεγαλουάρια, νεκρώσιμα τροπάρια για μοναχούς, λαϊκές φήμες, κλπ.

Μπροστά από τη μουσική ύλη και στα φ. 2α-6β υπάρχει λεπτομερής πίνακας των μελών και μελουργών, παλιότερων και νεότερων: Ιωάννης ο Κουκουζέλης, Ξένος ο Κορώνης, Ιωάννης Πρωτοψάλτης (ο και Γλυκύς), Γεώργιος Σγουρόπουλος, Γεώργιος ο Μοσχιανός, Δημήτριος ο Δοκειανός, Μαριανός ο δομéstικος, Κορνήλιος ο μοναχός, Γεώργιος ο Νικομηδείας, Γεώργιος ο Συναδινός, Ανδρέας ο Πυρός, Αναστάσιος ο Ραψανιώτης, Πέτρος ο Πελοποννήσιος, Ιάκωβος ο εκ Τρίκκης¹⁸, Παρθένιος Ιο [εκ πόλεως Τρίκκης¹⁹. Ακόμα αυτός ο Δημήτριος Ζούκης, με μουσικές φήμες των επισκόπων Σταγών Παρθενίου και Παΐσιου και συνθέσεις δύο δοξαστικών. έπαρχουν επίσης στον κώδικα ανώνυμα μέλη καθώς και άλλα με τοπικά ονόματα: «Πολυέλαιος Λατρηνός», «άγιотаφίτικον» (κατά τό έν τη Άγία Σοφία ψαλλόμενον), «Θεσσαλονικεΐα», «Άθηναΐα», «Άρτηνά μέλη»²⁰.

Τον εν λόγω κώδικα του Δ. Ζούκη έθεσε στη διάθεση του Ν. Βέη για μελέτη «κατά τά τέλη τοῦ θέρους 1909, ό μακαρίτης δημοσιογράφος καί μετά ταῦτα παλλάκις έκλεγείς βουλευτής Θεόδωρος Φίλιος, ό όποίος καί κατείχεν αὐτόν έκ πατρογονικής κληρονομίας»²¹.

Ο αειμνηστος Νίκος Βέης διερωτάται: «Υπήρξεν ό Δημήτριος Ζούκης περισσότερον ζωγράφος ή μουσικός; Είς τό έρώτημα τοῦτο θ' άπάντηση ή μελλοντική έρευνα επί τη βάσει πλουσιωτέρου υλικου»²². Ο Δ. Ζούκης μάλλον υπήρξε ζωγράφος, ή, καλύτερα, αγιογράφος ψαλμοδός.

Τοιχογραφία (ο άγιος Νέστωρ) από τον Άγιο Αθανάσιο της Καστανιάς (9-9-1990)

8. Χατζηδάκης Μανώλης,

Έλληνες ζωγράφοι μετά την άλωση (1450-1830), Αθήνα: Αα 1987, Βα (και Ευγενία Δρακοπούλου) 1997.

Ενδείξεις

() ανάλυση συντομογραφίας

<.> καταστραμμένα τόσα περίπου γράμματα, όσες και οι τελείες.

<--> καταστραμμένες τόσες περίπου λέξεις, όσες και οι παύλες.

[] δική μου προσθήκη

Σε παρένθεση η ημερομηνία καταγραφής ή φωτογράφισης.

Σημειώσεις

1. Καλούσιου, 388, όπου και αναφορά για άλλες δημοσιεύσεις.
2. Σοτηρίου, 312.
3. Τώρα, δυστυχώς, καταστραμμένη, μαζί με τις παραστάσεις. Ιδε Καλούσιου, 392, όπου λόγος για προηγούμενες δημοσιεύσεις.
4. Καλούσιου, 394, όπου και αναφορά για άλλες δημοσιεύσεις.
5. Καλούσιου, 398-399, όπου ο λόγος για προηγούμενες δημοσιεύσεις. Ο Φ. Πιομπίνος, 169: Καλαρρυτίης Δημήτριος τοῦ Αθανασίου.
6. Βέη, γ: 62· ιδε και: α: (1909) 236^α: ε: 5,8. Ιδε και Σισιλιάνου, 85.
7. Βέη, ε: 8 (σημ. 3).
8. Καλούσιου, 402, όπου και αναφορά σε προηγούμενες δημοσιεύσεις.
9. Καλούσιου, 402-403, όπου και λόγος για άλλες δημοσιεύσεις.
10. Χατζηδάκη, 296.
11. Θεοδώρου, 368.
12. Σούλη, β: 98. Ο Φ. Πιομπίνος, 169: Καλαρρυτίης Δημήτριος τοῦ Αθανασίου.
13. Χατζηδάκη, 296.
14. Βέη, α: (1909) 236^α.
15. Βέη, π: 310-312· ιδε και α: (1909) 236^α: ε: 9-10.
16. Βέη, π: 311.
17. Βέη, ε: 10.
18. Μνημονεύεται το 1685 στον κώδικα 113, φ. 75β Βαρλαάμ Μετεώρων (Βέη, θ: 119).
19. Ορφίδης, ηγούμενος του Μεγάλου Μετεώρου (τέλη 1η - αρχές 1η αι): Βέη, στ· ιδε και: α: (1909) 236^α: β: 594, 595, 598, 612. Μουσικά του μέλη στους κώδικες 329 και 340 Μονής Μεταμόρφωσης Μετεώρων· έκτλεση Μεγάλης Δοξολογίας (κωδ. 329, φ. 121α-123α) από το χοράρχη Γρηγόριο Στάθη το 1990.
20. Βέη, ε: 10.
21. Βέη, ε: 10.
22. Βέη, ε: 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Βέης Νίκος, α. Συμβολή εις την ιστορίαν των μονών των Μετεώρων, Βυζαντίς, εν Αθήναις: 1909 (1), σελ. 191-332· 1911-1912 (2, 1910-1911), σελ. 261-262.
- β. Σύνταγμα επιγραφικών μνημείων Μετεώρων και της περίξ χώρας, Βυζαντίς, εν Αθήναις: 1909 (1), σελ. 557-626· 1911-1912 (2, 1910-1911) σελ. 264-265.
- γ. Εκθεσις παλαιογραφικών και τεχνικών ερευνών εν ταις μοναΐς των Μετεώρων κατά τα έτη 1908 και 1909, Αθήνησι 1910.
- δ. Σερβικά και Βυζαντιακά γράμματα Μετεώρου, Βυζαντίς, εν Αθήναις 1911-1912 (2, 1910-1911), σελ. 1-100.
- ε. Δημήτριος Ζούκης, Μετέωρα, Τρίκκαλα 1947 (1), σελ. 5-10.
- στ. Ο μελωδός Παρθένιος, Μετέωρα, Τρίκκαλα 1947 (1), σελ. 46-49.
- ζ. Τέσσαρες εκθέσεις περί των εις τα Μετέωρα και την λοιπήν Θεσσαλίαν αποστολών μου, Θεσσαλικά Χρονικά, Αθήνα 1959 (7-8), σελ. 18-39.
- η. Τα χειρόγραφα των Μετεώρων, Α', Αθήνα 1967.
- θ. Τα χειρόγραφα των Μετεώρων, Β', Αθήνα 1984.
2. Θεοδώρου Σάββας, Επιγραφαί και ενθυμήσεις (Μονοδενδρίου - Ζαγορίου), Ηπειρωτική Εστία, εν Ιωαννίνους 1956 (5), σελ. 366-369.
- 3) Καλούσιος Δημήτριος, Καλαριτινοί αγιογράφοι (επιγραφές εικόνων και ναών), Ηπειρωτικά Χρονικά, Ιωάννινα 2001 (35), σελ. 387 - 426.
- 4) Πιομπίνος Φοίβος, Έλληνες αγιογράφοι μέχρι το 1821, Αθήνα 1984 (β' έκδοση).
- 5) Σισιλιάνος Δημήτριος, Έλληνες Αγιογράφοι μετά την άλωση (1450-1800), Αθήνα 1935.
- 6) Σούλης Χρίστος, Επιγραφαί και ενθυμήσεις Ηπειρωτικά, Ηπειρωτικά Χρονικά, εν Ιωαννίνους 1934 (9), σελ. 81-126.
- 7) Σοτηρίου Γεώργιος, Βυζαντινά μνημεία της Θεσσαλίας ΙΓ' και ΙΔ' αιώνας. 3. Η βασιλική της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εν Καλαμπάκα, Επετηρίς Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών, Αθήνα 1929 (6), σελ. 291-315.

Ο Δημήτρης Γ. Καλούσιος και το έργο του

«Ανάμεσα στους πνευματικούς ανθρώπους της πόλης μας που έχουν καταφέρει να κερδίσουν την εκτίμηση του κοινού, στο οποίο απευθύνονται, είναι και ο κ. Δημήτριος Καλούσιος. Άνθρωπος με ήθος και με πολλές γνώσεις, ο Δημήτριος Καλούσιος εργάζεται ασταμάτητα και αθόρυβα χωρίς να προσδιορίζει ότι θα κερδίσει κάτι απ' αυτό που κάνει. Αντίθετα - όπως λέει και ο ίδιος -παιδεύεται και ξοδεύεται όταν καταπιάνεται μ' ένα θέμα. Αυτό όμως έρχεται σε δεύτερη μοίρα για κείνον, καθώς εκείνο που προέχει για τον Δημήτρη Καλούσιο είναι να δώσει τη σωστή διάσταση των θεμάτων με τα οποία ασχολείται -και για αυτά θα μιλήσουμε παρακάτω- και να κάνει τον αναγνώστη να νιώσει, να ζήσει τα γεγονότα που περιγράφει. Κι αυτό το γνωρίζουν καλά όσοι διαβάζουν στον τοπικό τύπο τα οδοιπορικά στα οποία έχει αποκτήσει ειδικότητα, θα λέγαμε.»

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΟΥΣΙΟΣ του Γεωργίου γεννήθηκε του Αγίου Στεφάνου 27 Δεκεμβρίου του 1939 στους Αποστόλους Τρικάλων.

Οι γονείς του που ήταν από το Ματσούκι Ιωαννίνων κυνηγημένοι από την φτώχεια, περιπλανιόταν επί χρόνια σε βακούφικα οικήματα ανάμεσα στα Ρόγκια και το Ζαψαφός Τρικάλων, όπου και τελικά εγκαταστάθηκαν και απόκτησαν δικό τους σπίτι το 1946. Ο πατέρας του Γεώργιος, μια ζωή ράφτης και τυροκόμος, η μητέρα του Καλλιόπη, οικιακά, ρόκα και αργαλειό, ανέθρεψαν με πραγματική ευσέβεια και ελληνόπνευτα τα τέσσερα παιδιά τους: Αικατερίνη (οικιακά), Ηλίας (δάσκαλος), Αναστασία (μοδίστρα) και Δημήτρη.

Ο Δημήτρης τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο Αποστόλων, με δάσκαλο τον αείμνηστο Πούλιο Αθανάσιο, και το 1958 το Α' αρρένων εξατάξιο Γυμνάσιο Τρικάλων.

Με αυτή την εισαγωγή ξεκινάει τη συνέντευξη που πήρε η Δήμητρα Γεωργίου και δημοσίευσε στην εφημερίδα των Τρικάλων ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ 15-9-1998 με τον τίτλο Δημήτριος Γ. Καλούσιος ο αθόρυβος ερευνητής και άνθρωπος των οδοιπορικών.

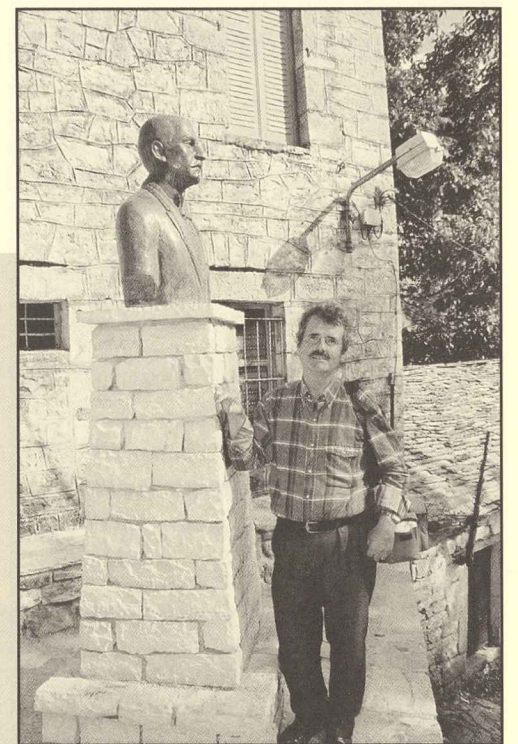
Τον Δημήτρη Καλούσιο τον γνώρισα από τα Καλαρρυτινού ενδιαφέροντος δημοσιεύματά του στην εφημερίδα Καλαρρυτές που εκδίδεται στη Λάρισα. Οφείλω να πω πως με είχε εντυπωσιάσει με τις εργασίες του. Μετά είδα βιβλία του και έτοι αποφάσισα να του γράψω και να του ζητήσω υλικό για τη βιβλιοθήκη της κοινότητας των Καλαρρυτών. Μετά λίγες ημέρες το δέμα έφτασε με βιβλία, δημοσιεύματα και άλλο υλικό, όχι μόνον για τη βιβλιοθήκη, αλλά και για εμένα προσωπικά. Έκτοτε ξαναεπικοινωνήσαμε τηλεφωνικά και με γράμματα. Αυτές τις ημέρες έστειλε και το νέο βιβλίο του με τίτλο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΟΙ ΜΕΤΑΛΛΟΤΕΧΝΙΤΕΣ.

Δεν έχω πρόθεση να κάνω παρουσίαση και επαίνους όπως συνηθίζεται, στα γραπτά του Δημήτρη Καλούσιου, γιατί δεν πιστεύω σε αυτά. Για εμένα, όπως έχω πει πολλές φορές, επιτυχημένο είναι το κείμενο που δεν το παρατάς στη μέση αδιάβαστο. Του Καλούσιου τα κείμενα τα διάβασα μέχρι την τελευταία αράδα.

Σ' ευχαριστώ πολύ, προσωπικά αλλά και σαν καλαρρυτινός, αγαπητέ Δημήτρη για ό,τι έγραψες για τον τόπο μας και μας τα έστειλες. Θα παραδώσω σύντομα ότι είναι για την "Καλαρρυτινή Βιβλιοθήκη". Σου εύχομαι δύναμη για να συνεχίσεις την προσφορά σου στον τόπο μας, που την έχει ανάγκη.

Ευάγγελος Σωτ. Μπακαγιάννης

Ο Δημήτρης Γ. Καλούσιος κάτω από τον αδριάντα του Σπυρίδωνα Λάμπρου στην κεντρική πλατεία Καλαρρυτών

Πήρε πτυχίο της Θεολογίας (1964) και της Φιλολογίας (1971).

Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία ως αξιωματικός πεζικού. Παντρεύτηκε στις 30 Οκτωβρίου 1977 τη Δέσποινα Τσιρογιάννη και απόκτησαν τρία παιδιά (Καλλιόπη, Χρυσόστομος, Ιωάννης).

Υπηρέτησε: α) Στο ιδιωτικό Γυμνάσιο της Βασιλικής Μαυρογιάννη στο Λεοντάρι Καρδίτσας (1967-1969, ως θεολόγος). β) Στο Νομό Λάρισας: Αμπελώνας (1969-1972, ως προσωρινός αναπληρωτής θεολόγος), Λιβάδι (1972, κανονικός και ως φιλόλογος έκτοτε), Ελασσόνα (1972-1973) και Φάρσαλα (1973-1975). γ) Στο Νομό Τρικάλων: Πύλη (1975-1977) και Τρίκαλα 1977 μέχρι 1.9.2004 που συνταξιοδοτήθηκε σαν καθηγητής. Συνεχίζει όμως, σαν ερευνητής, μελετητής και συγγραφέας. Από τα βιβλία και τα στοιχεία που μας έστειλε προκύπτει πως είναι πολυγραφότατος.

Στην κατάσταση μετρήσαμε 320 δημοσιεύματα σε εφημερίδες, κύρια των Τρικάλων αλλά και Καλαρρυτών και της Λάρισας.

Από τα βιβλία του, μεταξύ των οποίων τα:

- ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΟΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΙ
 - ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΟΙ ΜΕΤΑΛΛΟΤΕΧΝΙΤΕΣ
- θα σταλούν στην Κοινότητα Καλαρρυτών για τη βιβλιοθήκη της. Απομένει η προμήθεια των:
- ΤΟ ΜΑΤΣΟΥΚΙ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ (Δίτομο)
 - ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΒΥΛΙΖΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΑΘΥΠΕΔΟΥ

Το κοινοτικό συμβούλιο στη συνεδρίαση της 4ης Γενάρη του 2006 ομόφωνα αποφάσισε τη διοργάνωση του 8ου ανταμώματος των Βλαχόφωνων Κοινοτήτων 29η και 30η Ιούλη του 2006 μέρες Σάββατο και Κυριακή αντίστοιχα και όρισε την Οργανωτική Επιτροπή η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο της Κοινότητας Πλατσούκα Γιώργο ως Πρόεδρο και τους Πουλιάνο Σπύρο και Καράλη Πέτρο ως Μέλη.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Βαθύπεδου καλεί τους κ.κ. Προέδρους των συνδιοργανωτών και τους υπευθύνους των Συλλόγων που θα συμμετάσχουν (Πρόεδροι, μέλη Διοικητικών Συμβουλίων, Τεχνικοί Σύμβουλοι, προπονητές και χοροδιδάσκαλοι) για οποιαδήποτε πληροφορία να απευθύνονται στα τηλέφωνα, τα e-mail και τα Web site της επικεφαλίδας και στα τηλέφωνα 6944746664 για τον Πουλιάνο Σπύρο και 6944765228 για τον Καράλη Πέτρο. Επίσης να απευθύνονται στα Γραφεία της Κοινότητας στα Γιάννενα Κουγκίου 12, Ισόγειο (πίσω από το Δικαστικό Μέγαρο) όλες τις εργάσιμες μέρες και ώρες.

Πορτοκαλί πιτσιλωτές πεταλούδες που ζουν στις όχθες του Καλαρρύτικου ποταμού

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Οι αείμνηστοι συμπατριώτες που χάθηκαν πρόσφατα είναι:

- Σωτήριος Γκουτζαμάνης, 66 ετών, Μακρυχώρι Λάρισας
- Φανή Απ. Μόκα, 71 ετών, Φαλάνη Λάρισας
- Νικόλαος Γεωργ. Ζαχαζίκης, 59 ετών, Περιβόλι Δομοκού.
- Φερενίκη Χ. Κωσταδήμα, 97 ετών, Ιωάννινα
- Πολυτίμη Σιάμου-Ταμπάκη, Θεσσαλονίκη
- Σωτήριος Ευαγγ. Κωσταδήμας, 92 ετών, Ιωάννινα

Η Φωνή των Καλαρρυτών και ο Σύλλογος των εν Αττική Καλαρρυτινών εύχεται στις οικογένειες των εκλιπόντων θερμά συλλυπητήρια.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον αγαπημένο μας εγγονό Χρυσόστομο Γεωργ. Παπαγεωργίου συγχαίρουμε θερμά γιατί τελείωσε με ΑΡΙΣΤΑ την Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου Παρισιού.

Οι παππούδες του,

Θεμιστοκλής & Δήμητρα Μπιλάνου

Τον αριστούχο απόφοιτο συγχαίρει και από τη μεριά της ο Σύλλογος και η Εφημερίδα μας και του εύχεται μια λαμπρή σταδιοδρομία.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Το παρόν φύλλο της έκδοσής μας *Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ* τυπώθηκε με προσφορά των αδελφών Βαγγέλη, Βασίλη και Χρήστου Μπακαγιάννη του Σωτηρίου από το Μαργαρίτι Θεοπρωτίας στη μνήμη:

- Του πρώτου εξαδέλφου τους ΘΩΜΑ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ, γιού της αδελφής της μητέρας τους αείμνηστης Ελευθερίας Γεωργίου Σιάμου - Τσακίρογλου, Καλαρρυτινής την καταγωγή, κατοίκων Θεσσαλονίκης.
- Της θείας τους ΠΟΛΥΤΙΜΗΣ ΣΙΑΜΟΥ - ΤΑΜΠΑΚΗ αδελφής της μητέρας τους, που κατοικούσε στη Θεσσαλονίκη και χάθηκε πρόσφατα.

Καλοκαίρι 2005, μετά το "βλάχικο αντάμωμα" στους Καλαρρύτες στην ταβέρνα του Ναπολέοντα. Από αριστερά: Δημήτρης Καδιανάκης, Ευρίκλεια Φασούλα, Ελένη Ζαφειρίου, Θεοδώρα Μπριάκου, Ιωάννα Κωνσταντίνου, Αγγέλα Σόλτα, Τζένη Φασούλα.

Γράφτηκε... Λέχθηκε...

Επιστολή του Υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ κ. Σταύρου Καλογιάννη σχετικά με την έγκριση περιβαλλοντικών όρων του ΥΗΕ στη θέση Άγιος Νικόλαος.

Όπως γνωρίζετε, για τον ΥΗΕ στον Άγιο Νικόλαο είχε ενδιαφερθεί αρχικά η ΔΕΗ, η οποία είχε λάβει άδεια προέγκρισης χωροθέτησης του έργου το 1997. Βάσει του αρχικού αυτού σχεδίου η ΔΕΗ θα κατασκεύαζε ένα ΥΗΕ εγκατεστημένης ισχύος της τάξεως των 200 MW από τον ταμιευτήρα του οποίου θα κατακλύζονταν το Γεφύρι της Πλάκας και το κτίριο του παλαιού Τελωνείου. Ο σχεδιασμός της ΔΕΗ εγκαταλείφθηκε λόγω των αντιδράσεων της τοπικής Κοινωνίας για την κατάκλυση του Γεφυριού αλλά και για οικονομικούς λόγους.

Με την απελευθέρωση της αγοράς της ενέργειας, το έργο ανέλαβε η εταιρεία «Μηχανική», η οποία αναθεώρησε πλήρως την αρχική μελέτη, επανασχεδιάζοντας το φράγμα, μειώνοντας στο μισό την ισχύ του ΥΗΕ (στα 93 MW) και τοποθετώντας τη στέψη του τριάντα (30) μέτρα χαμηλότερα από αυτή που προέβλεπε η μελέτη της ΔΕΗ. Με το νέο σχεδιασμό εξέλπιναν οι κίνδυνοι για το γεφύρι.

Για το έργο αυτό χορηγήθηκε, τον Σεπτέμβριο του 2001, άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τον τότε Υπουργό Ανάπτυξης, ενώ τον Αύγουστο του 2003 το ΥΠΕΧΩΔΕ ενέκρινε την Προκαταρκτική Περιβαλλοντική Εκτίμηση και Αξιολόγηση του έργου.

Επιτρέψτε μου να τονίσω ότι η σημερινή ηγεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ διασφάλισε μέσω των ιδιαίτερα αυστηρών περιβαλλοντικών όρων που επεβλήθησαν για την κατασκευή και λειτουργία του έργου, τόσο την προστασία και την ανάπτυξη του ιστορικού Γεφυριού της Πλάκας, όσο και τη διατήρηση του οικοσυστήματος της περιοχής.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι, με την Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων του έργου, μεταξύ άλλων επιβλήθηκε:

- Ο επανασχεδιασμός του έργου και ειδικός όρος διασφάλισης του ελέγχου της στάθμης του νερού στο Γεφύρι της Πλάκας και η τακτική απομάκρυνση των φερτών υλικών από την περιοχή του γεφυριού.

- Η εκπόνηση Ειδικής Μελέτης για τη συντήρηση και την ανάπτυξη του Γεφυριού και την ανακαίνιση του κτιρίου του παλαιού Τελωνείου. Σε

συνεργασία δε με τον ΕΟΤ, ο περιβάλλον χώρος του Γεφυριού και του Τελωνείου θα διαμορφωθεί σε σημείο κατάληξης ποτάμιων αθλημάτων με θέσεις αναψυχής.

- Η σύνταξη Ειδικής Τεχνικής Μελέτης για τους τρόπους διατήρησης και διαχείρισης της ιχθυοπανίδας του ποταμού και ο σχεδιασμός προγράμματος για την περιβαλλοντική παρακολούθηση του ταμιευτήρα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την κοινοτική Οδηγία 2000/60.

- Ως περιβαλλοντικός όρος του έργου τετέθη επίσης η εκπόνηση ολοκληρωμένης Μελέτης οικολογικής ανάπτυξης της περιοχής.

Αγαπητοί φίλοι,

Πιστεύω ότι οι ιδιαίτερα αυστηροί όροι οι οποίοι επεβλήθησαν και τους οποίους εντελώς επιγραμματικά και ενδεικτικά ανέφερα, θέτουν ένα σαφές πλαίσιο για την κατασκευή και τη λειτουργία του έργου με το μικρότερο δυνατό περιβαλλοντικό κόστος.

Στόχος του ΥΠΕΧΩΔΕ είναι η ορθολογική αξιοποίηση του υδατικού δυναμικού της χώρας, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης αλλά και τις Κοινοτικές Οδηγίες και το Πρωτόκολλο του Κυότο. Στο πλαίσιο αυτό άλλωστε συστήνεται Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων στο ΥΠΕΧΩΔΕ και Διευθύνσεις Υδάτων ανά Περιφέρεια για την ολοκληρωμένη προστασία και αναβάθμιση των υδατικών συστημάτων σε εθνικό επίπεδο.

Αγαπητοί φίλοι,

Το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης αλλά και εμένα προσωπικά για τα Τζουμέρκα είναι δεδομένο. Επιτρέψτε μου να αναφέρω ορισμένες πρωτοβουλίες που πήραμε, το τελευταίο διάστημα, για την ανάπτυξη των παραμελημένων -μέχρι πρόσφατα- Τζουμέρκων. Η Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη για τον χαρακτηρισμό των Τζουμέρκων ως περιοχής προστασίας της Φύσης και οικοανάπτυξης ολοκληρώνεται. Εκπονείται Μελέτη για τη χαρτογράφηση της βιοποικιλότητας στα Τζουμέρκα, έχουν ενισχυθεί με έκτακτες επιχορηγήσεις Δήμοι και Κοινότητες της περιοχής για τη βελτίωση της υποδομής, ολοκληρώνονται οι διαδικασίες για την "Πινακοθήκη Παπαγιάννη" στο Ελληνικό, προχωρούν οι δράσεις ήπιας ανάπτυξης των Καλαρρυτών.

Πρόθεσή μας είναι να δοθεί έμφαση στην αποτελεσματική διαχείριση των φυσικών πόρων της περιοχής με σεβασμό στον Άνθρωπο και τη Φύση.

Σας ευχαριστώ

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Σταύρος Ελ. Καλογιάννης

ΝΕΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ευχαριστούμε τους φίλους και πατριώτες που μας στήριξαν οικονομικά:

Αντωνίου Ευάγγελος, Ηγουμενίτσα - Κίστης Βασίλης, Συρράκο.

στην Αθήνα: Αλεξοπούλου Αθανασία • Αβραμιώτου Ρίτα • Βογιάρος Απόστολος • Βογιάρος Χρήστος • Βογιάρου Αμαλία • Γκογκάκης Γιώργος • Γκοργκόλης Δημήτρης • Ζάγκλης Δημήτριος • Ζαφειρίου Ελένη • Ζώγκος Απόστολος • Κατσαβάκη Μαριάννα • Κατσάνου Μαρία • Κωσταρίδη Βάσω • Κωνσταντίνου Ιωάννα • Μπακαγιάννη-Γεωργούτσου Δήμητρα • Μπακαγιάννης Βασίλης • Μπακαγιάννης Ευάγγελος • Μπακαγιάννης Χρήστος • Μπασδέκη Βικτωρία • Μπαχώμη Μαριέλα • Μπελεμέζη-Κατσαβάκη Θέμης • Μπριάκου Δώρα • Σακουλάς Μιχάλης • Στούμπης Βασίλης • Στούμπης Κωνσταντίνος • Στούμπης Γιώργος, Ολγα, Αθανάσιος • Στούμπης Γιώργος • Τσουκαλά Ελένη • Φασούλα Ευαγγελία • Φασούλας Σπύρος • Φασούλας Ορέστης.

στην Λάρισα: Τσόκας Απόστολος του Ηλία • Μπούτζας Κων/νος του Χρήστου • Αρχιμανδρίτης Ιωάννης • Ζώγκος Ελευθέριος του Παύλου • Κουκοθάκης Απόστολος του Γρηγορίου • Μπούτζας Σωτήριος του Χρήστου • Γκουτζαμάνη Αριστούλα του Σωτηρίου

Γράφτηκε... Λέχθηκε...

ΙΣΤΟΡΙΚΗ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Α' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

Άγναντα - Πραμάντα, 23-25 Ιουνίου 2006

Τζουμέρκα: ο τόπος, η κοινωνία, ο πολιτισμός. Διάρκεια και τομές.

Η έννοια της τοπικότητας προσλαμβάνει νέες διαστάσεις στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης. Η αξία των τοπικών πολιτισμικών συστημάτων ως υποδειγμάτων μιας εναλλακτικής σχέσης της κοινωνίας με το φυσικό περιβάλλον, της ανθρώπινης ομάδας με το συλλογικό της παρελθόν, του ανθρώπου με το συνάνθρωπό του, αναδεικνύεται ολοένα και περισσότερο, καθώς ο σύγχρονος άνθρωπος ανατοχάζεται την ιστορική του διαδρομή.

Η κρίση των μεγάλων ιστορικών προταγμάτων και αφηγήσεων, η αμφισβήτηση γενικεύσεων και τελεολογικών ερμηνειών της ιστορίας, η εκ των πραγμάτων αναιρέση μεγάλων «αληθειών» και «βεβαιωτήτων», φέρνουν στο προσκήνιο την αξία του μικρού, μερικού και τοπικού στη θέση του μεγάλου, γενικού και παγκόσμιου. Η μικρή κλίμακα και η τοπική γνώση γίνονται επίκεντρο νέων αναζητήσεων σε διεπιστημονικό επίπεδο.

Με άξονα τις παραπάνω διαπιστώσεις και με γνώμονα την αναγκαιότητα της συλλογικής αυτογνωσίας η **Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων** διοργανώνει Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο με θέμα: **Τζουμέρκα: Ο τόπος, η κοινωνία, ο πολιτισμός. Διάρκειες και τομές**, στις 23-25 Ιουνίου 2006 στα χωριά Άγναντα και Πράμαντα.

Θεματικοί άξονες του Συνεδρίου είναι οι εξής:

α. Η ιστορικότητα του φυσικού περιβάλλοντος: Από τον φυσικό χώρο στο πολιτισμικό τοπίο. Η μαρτυρία των φυσικών και ιστορικών επιστημών. Τα ευρήματα της αρχαιολογίας.

β. Από την πρωταρχική οικειοποίηση του περιβάλλοντος στην ανάπτυξη τοπικών μορφών οικονομίας. Από τη γεωργο-κτηνοτροφία της αυτάρκειας στις τεχνικές ειδικεύσεις. Το φαινόμενο των μετακινήσεων. Νομάδες κτηνοτρόφοι, τεχνίτες και έμποροι. Ο εθνοτοπικός καταμερισμός της εργασίας και οι πολιτισμικές ιδιαιτερότητες.

γ. Από τις τεχνικές της επιβίωσης στην ανάπτυξη των τεχνικών και των τεχνών. Η βυζαντινή και η οθωμανική περίοδος. Το φαινόμενο του κοινοτισμού και οι αντιστάσεις του ορεινού χώρου. Η παράδοση ανταρσίας και το φαινόμενο του κλεφταρματολισμού. Το ζήτημα της παιδείας και ο ρόλος της εκκλησίας. Ο λαϊκός πολιτισμός.

δ. Η Απελευθέρωση και ο «διάλογος» με τον εθνικό χώρο. Η ενσωμάτωση, οι αντιφάσεις

και οι ρήξης. Ο τόπος ως θέατρο εθνικών εξελίξεων και γεγονότων. Η κατοχή και ο εμφύλιος.

ε. Η αγροτική έξοδος, η εσωτερική και η εξωτερική μετανάστευση. Εγκατάλειψη, ανασυγκρότηση και «επιστροφή στις ρίζες». Από την αποστροφή του αγροτικού στην αστικοποίηση και τη νοσταλγία του φολκλορισμού. στ. Οι σύγχρονες μορφές έκφρασης του τοπικού Παράδοσης και νεωτερικότητας. Η μαρτυρία της Λαογραφίας, της Κοινωνικής Ανθρωπολογίας και της Κοινωνιολογίας. Το αίτημα της ανασυγκρότησης και της ανάπτυξης. Ο λόγος της Οικονομικής Επιστήμης και της Οικολογίας. Ρητορικές περί ανάπτυξης και προστασίας του φυσικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος, και

ζ. Το παρελθόν στο παρόν. Μνήμη και ταυτότητα. Προφορική ιστορία. Ο λόγος για το μέλλον.

Η Οργανωτική Επιτροπή θα καλύψει τις δαπάνες μετάβασης και επιστροφής, φιλοξενίας και διαμονής των Συνεδριών.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μερακλής Μιχάλης, *Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών*

Νιτοϊάκος Βασιλής, *Καθηγητής Λαογραφίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων*

Αυδίκος Ευάγγελος, *Καθηγητής Λαογραφίας Πανπειστημίου Θεσσαλίας*

Τζουβάρα-Σούλη Χρυσής, *Αν. Καθηγήτρια Κλασικής Αρχαιολογίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων*

Παππάς Θεόδωρος, *Επίκουρος Καθηγητής Ιονίου Πανεπιστημίου*

Ράπτης Δημήτριος, *Διδάκτωρ Λαογραφίας*

Καρατζένης Νικόλαος, Φιλολόγος Συγγραφέας.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σφώρος Νικόλαος, *Πρόεδρος*

Μπαζούκας Αθανάσιος, *Αντιπρόεδρος*

Μεράντζας Χρήστος, *Γραμματέας*

Ζαβιτσάνου Ερασμία, *Ταμίας*

Μπαρμπούτης Κων/νος

Βήχας Κων/νος του Βασιλ.

Τσίρκας Βασίλειος

Η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων προγραμματίσει τη διενέργεια του **Α' Πανελλήνιου Επιστημονικού Συνεδρίου για τα Τζουμέρκα**, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και σκοπό την ανάδειξη και μελέτη του τόπου και της κοινωνίας, σε επίπεδο επιστημονικής προσέγγισης, με τίτλο:

«Τζουμέρκα: Ο τόπος, η κοινωνία, ο πολιτισμός. Διάρκεια και τομές».

Το 3ήμερο Συνέδριο θα πραγματοποιηθεί από 23 έως 25 Ιουνίου στις έδρες των Δήμων Αγνάντων και Αθαμανίας του Ν. Άρτας και Πραμάντων του Ν. Ιωαννίνων, με παράλληλες εκδηλώσεις και σε άλλους Δήμους και Κοινότητες της περιοχής Τζουμέρκων και στους δύο Νομούς (έκθεση παραστατικού υλικού από τα μεταβυζαντινά μνημεία των Τζουμέρκων στο Βουλγαρέλι).

Ως οργανωτική επιτροπή του Συνεδρίου, για να μπορέσουμε να φέρουμε σε πέρας το δύσκολο αλλά και σημαντικό αυτό εγχείρημα, χρειαζόμαστε την ηθική και υλική συμπαράσταση και στήριξη όλων των Τζουμερκιωτών.

Σε ορισμένα χωριά των Τζουμέρκων έχουν ιδρυθεί και λειτουργούν Πνευματικά και Πολιτιστικά Κέντρα, Λαογραφικά και Ιστορικά Μουσεία, Πινακοθήκες και λοιποί Πολιτισμικοί χώροι.

Τις μέρες του Συνεδρίου θα πρέπει να είναι ανοιχτά, ώστε ό επισκέπτης να αποκομίσει μια ολοκληρωμένη εικόνα όχι μόνο της παράδοσης αλλά και της σύγχρονης ζωής στα Τζουμέρκα και να προβληθεί σωστά η φυσιογνωμία της περιοχής μας.

Γράφτηκε... Λέχθηκε...

Το αρχοντικό

BULGARI

να ανεγερθεί στους Καλαρρύτες

Του Ιωάννου Γ. Θεοχάρη, *τ. Λυκειάρχης*

Αναμέρισε η πίκρα της ερημιάς του κεφαλοχωριού της Πίνδου, όταν στα ψηλώματα της Πίνδου βγήκε ένας αετός λεβέντης. Φωταψία ευοίωνη αγκάλιασε το χωριό Καλαρρύτες, παλιά Δήμος με ιστορία και πολιτισμό παγκόσμιο. Την ώρα του δέους τα τριαντάφυλλα ανοίγουν τα πετάλα τους και οι βασιλικοί στις γλάστρες σκορπούν τις ευωδιές τους.

Ο δημιουργός τεχνίτης του ασημιού και του χρυσού επιστρέφει στις ρίζες του, στη γενέθλια γη, στις καταβολές του. Βρίσκει το DNA του στους γκριζογάλανους βράχους της Πίνδου μας. Ο κόσμος είναι μία πέτρα και πάνω της χαράγματα, σημάδια των ανθρώπων του χωριού μας που μόχθησαν, πόνεσαν και δημιούργησαν Ιστορία και Πολιτισμό, που ξάφνιασε τα πέρατα του κόσμου.

Τα χώματα, τα αρχέτυπα, αυτά που διαμορφώθηκαν απ' την αρχή αιώνες τώρα και μπορούν να αποτελέσουν πρότυπο ζωής. Στο προαύλιο του Άι-Νικόλα πρωινό αγναντεύεις το χωριό, τοπίο πολιτισμού, μία προκοπή σε πορεία. Δικαιολογημένο ρίγος συγκίνησης, σμήνος από στραγαλιανά που φλέγεται από φως, απλά σαν ένα εγκάρδιο Χαίρει!

Χρέος στα άγια χώματα του κεφαλοχωριού μας, τον Άι Νικόλα, τους γονείς μας και τον εαυτό μας με ευθύνη και σεβασμό να δώσουμε το ελάχιστο απ' ό τι μας έχουν δώσει απλόχερα οι Καλαρρύτες. Η λεβεντογέννα γενέθλια γη μας, ανέδειξε: ήρωες, ζωμάχους, αρχιτεχνίτες χρυσοχόους, επιστήμονες, εμπόρους κ.λ.π. κοντολογίς δημιουργικούς ανθρώπους δηλαδή ανθρώπους που έχουν την ικανότητα να δημιουργούν ή να παρέχουν τη δυνατότητα σε άλλους να δημιουργούν, π.χ. η μεγαλάνυμη, η φημισμένη οικογένεια BULGARI της Ρώμης!

Ο Καλαρρυτιώτης Γεώργιος Βούλγαρης και η γυναίκα του Ελένη Στρουγγάρη έφεραν στον κόσμο έντεκα παιδιά, αγόρια και κορίτσια. Ο Θεός τα πήρε κοντά του όλα, εκτός από το Σωτήρη, που γεννήθηκε στις 18 Μαρτίου 1857. Αυτός είναι ο γενεάρχης της μεγάλης οικογένειας BULGARI της Ρώμης εκ Καλαρρυτών της Πίνδου.

Ο Σωτήρης Βούλγαρης, αφού «πολλών δ' ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνων» κατέληξε στη Ρώμη. Με μάτι αετού της Πίνδου και τέχνη επιπέδου στην κατεργασία έργων ασημιού και χρυσού, με μόχθο, πόνο έγινε ο ιδρυτής της μεγάλης οικογένειας BULGARI της Ρώμης για την οποία υπερηφανευόμαστε, καμαρώνουμε οι Καλαρρυτιώτες, οι Ηπειρώτες, οι Έλληνες.

Η τέχνη ευγενών μετάλλων, η δημιουργία έργων, κοσμημάτων, αντικειμένων που διέπεται από αισθητικούς κανόνες, όφειε μιας όμορφης πνοής, ύμνος που συγκινεί το είναι μας, έχει τις καταβολές της στην Ελλάδα, στην Πίνδο, στο κεφαλοχώρι Καλαρρύτες. Πρόκειται για μικρογραφία του πολιτισμού της χώρας μας, που δεν είναι κάτι στατικό, αλλά δυναμικό, κινείται, εξελίσσεται, ανέρχεται!

Η πορεία της τέχνης ανεβαίνει βασικά τρία σκαλοπάτια. Πρώτο σκαλοπάτι είναι η φυσική ομορφιά στην αντικειμενική της εμφάνιση π.χ. το αγριολούλουδο στο γκριζογάλανο βράχο της Πίνδου. Το δεύτερο, η ομορφιά στην υποκειμενική ατένιση, προσεκτική ματιά, που ονομάζεται αίσθηση του ωραίου. Το τρίτο στάδιο το καλλιτεχνικό έργο π.χ. το κόσμημα, η αποπνευματωμένη μορφή, μια σύνθεση από τα δύο προηγούμενα στοιχεία.

Η ελληνική ψυχή των BULGARI, η περήφανη ψυχή της Πίνδου, γεμάτη δύναμη, ανθρωπιά και ευγένεια, αυτό που με μια λέξη ονομάζουμε ελληνικό δαμόνιο, ευφύια που οδηγεί στην επιτυχία, έναν ανυπολόγιστο αισθητικό θησαυρό ως «δυνάμει», για να θυμηθούμε τον Αριστοτέλη, κεφάλαιο μεταλαμπάδισαν στη Ρώμη και σ' όλο τον κόσμο.

Η τέχνη των έργων BULGARI της Ρώμης υποβάλλει με την έντονη αίσθηση του ωραίου, που θέλγει τις αισθήσεις και την ψυχή. Οι ένθερμοι μύστες της Καλαρρυτιώτικης αργυροχρυσοχοΐας με σκληρή και υπεύθυνη εργασία θαυματουργήσαν.

Η ιδιαίτερη πατρίδα, το κεφαλοχώρι της Πίνδου, τα θουνά μας, ο κόσμος μας, ο ήλιος, τα πουλιά, οι νερομάνες, ο γαλανός ουρανός, η επιβλητική αυλόπορτα με το αγιόκλημα, η σπιτομάνη (καθιστικό) με το αναμμένο τζάκι και ο Άι-Νικόλας, μας έδωσαν πολλά και ιδιαίτερα την ψυχική μας αρχοντιά. Σε αυτό το κεφαλοχώρι της καταγωγής μας όλοι έχουμε χρέος.

Ο όρος «χρέος» είναι αρχαιοελληνικός, φυτόρα το αρχαιοελληνικού πνεύματος, που ζύπνησε το παγκόσμιο πνεύμα απ' το λήθαργο αιώνων! [αρχ. χρέος. Προέρχεται από απρόσωπο ρήμα χρη (=πρέπει, είναι ανάγκη)].

Μεταφορικά «χρέος» σημαίνει ηθική υποχρέωση, καθήκον. Λέμε «Κάνω το χρέος μου απέναντι στους γονείς, την πατρίδα και το Θεό». Ο όρος «χρέος» είναι πολυσήμαντος, σημαίνει και άλλα πολλά.

Η υλοποίηση του χρέους, σημαίνει προσφορά αναγέννησης, ξαναγέννημα, ανάκτηση ζωότητας και δημιουργικής διάθεσης μετά από περίοδο παρακμής. Ο επιτυχημένος καλλιτέχνης χρυσοχόος της μεγάλης οικογένειας BULGARI έχει γνήσια φλέβα πείρας δημιουργίας. Διαθέτει πολιτιστικό φως για να 'ρθει στη γενέτειρα και να σταθεί σαν άλλος λαμπρός ήλιος της Πίνδου που θα ζεστάνει τα σπίτια με κόσμο, τους δρόμους με ζωντάνια και τους χώρους δουλειάς με προκοπή.

Το βάδισμα, η περπατησιά στα αισθήματα, στον

πλούσιο εσωτερικό κόσμο από τις εντυπώσεις που μας δημιουργεί και μόνο το άκουσμα του ονόματος της ιδιαίτερης πατρίδας μας: Καλαρρύτες, σε όλους μας φαίνεται εύκολο. Η περιήγηση, η μετάβαση σε διάφορα μέρη μοναδικής ομορφιάς στο χωριό, στα θουνά μας κοντά στους ζωμάχους, τα ζωντανά και τις πετροπέρδικες, πλάι στο Καλαρρυτικό ποτάμι είναι κομμάτι από όνειρο. Η επίσκεψη στον αρχοντικό εσωτερικό κόσμο, την ηθική και συναισθηματική μας υπόσταση είναι πάρα πολύ δύσκολη. Πώς να παρακολουθήσεις την αγάπη, το πάθος, τη γαλήνη, τη διάθεση, τον καμμό, το τραύμα; Στον ψυχικό χώρο και τα απλά, τα τυπικά χαίρετίματά είναι απρόσιτα σε χρωματισμούς και δονήσεις καρδιάς.

Η αγάπη, ο ψυχικός δεσμός, το ζωηρό ενδιαφέρον των μελών της διακεκριμένης, της διάσημης οικογένειας των καλλιτεχνών χρυσοχόων BULGARI της Ρώμης είναι δεδομένη, υπάρχει. Ποθούν, επιθυμούν έντονα, λαχταρούν να βοηθήσουν δυναμικά και αποφασιστικά το κεφαλοχώρι της καταγωγής τους να γνωρίσει ημέρες δημιουργίας σύμφωνα με τη μεγάλη ιστορία και το μέγιστο πολιτισμό της.

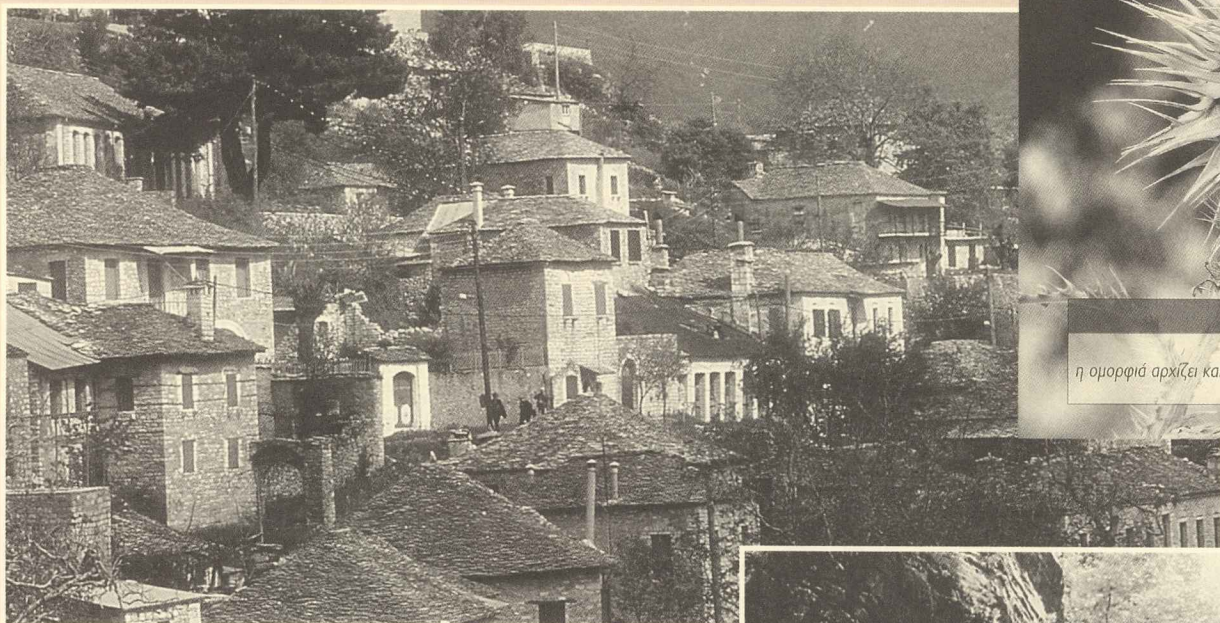
Για να γίνουν τα όνειρα πραγματικότητα υπάρχουν πολλά σχέδια, προτάσεις, ολοκληρωμένες απόψεις. Θα παρουσιάσω ένα απ' τα πολλά σοβαρά σκαριφήματα για την ανάπτυξη του χωριού μας, προσφορά της γενεράς οικογένειας BULGARI στη γενέθλια γη.

Σε κατάλληλο οικόπεδο του χωριού Καλαρρύτες να ανεγερθεί το αρχοντικό BULGARI, με σχέδιο αρχιτέκτονα μεγάλης αξίας δικού μας ή ξένου. Το οικοδόμημα θα περιλαμβάνει, θα στεγάζει:

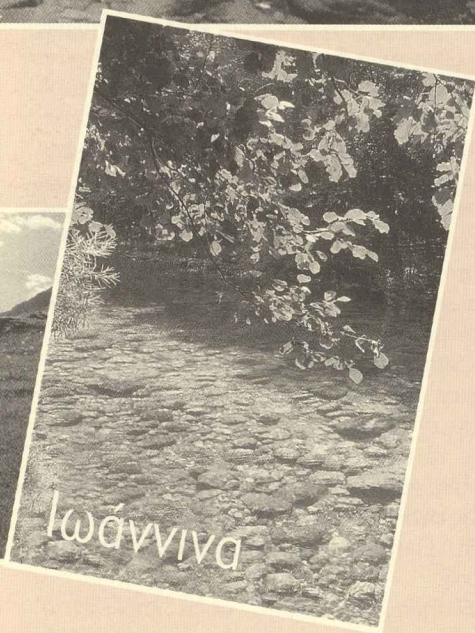
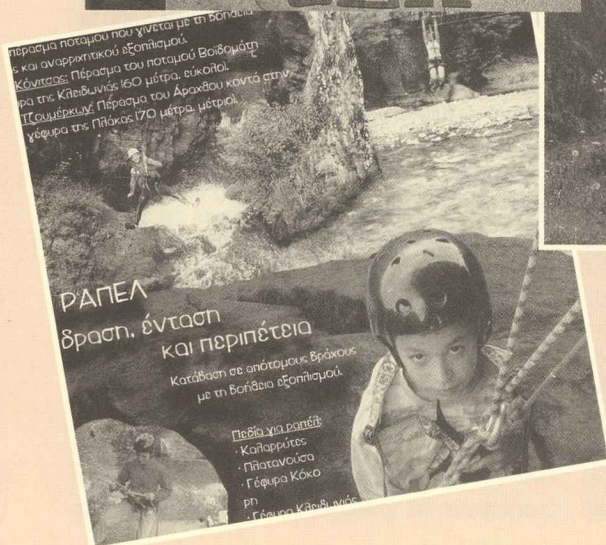
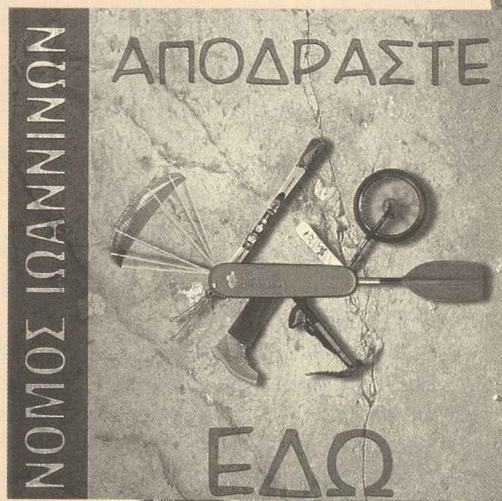
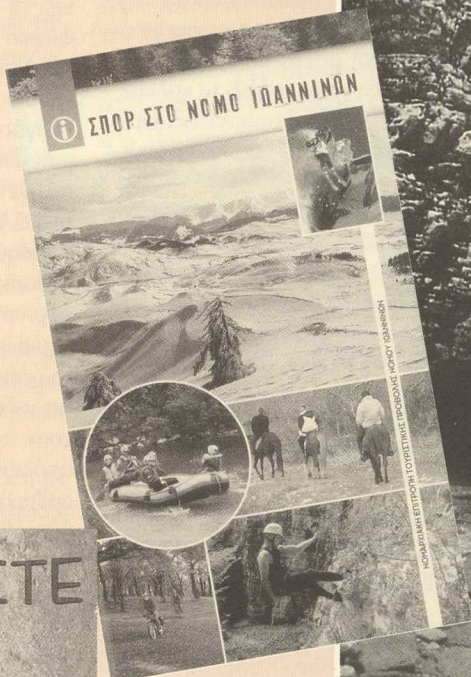
- Το αρχοντικό σπίτι: σπιτομάνη (καθιστικό), τζάκι, μπάνια, έπιπλα και σκεύη παραδοσιακά, αίθουσα υποδοχής, κρεβατοκάμαρες κλπ.
- Στο χώρο της αυλής κτίσμα, παραδοσιακό εργαστήριο χρυσοχοΐας.
- Οικοδόμημα σύγχρονων εργαστηρίων αργυροχρυσοχοΐας, όπου θα λειτουργεί σχολή αργυροχρυσοχόων. Θα διδάξουν αρχιμάστορες Έλληνες και ξένοι την τέχνη σε νέους, που έχουν έφεση και κλίση για την τέχνη. Τα κοσμήματα της σχολής θα πωλούνται στα πολλά καταστήματα BULGARI σ' όλον τον κόσμο και στο χωριό μας.
- Το συγκρότημα: «Το αρχοντικό BULGARI» θα στεγάσει χώρους ψυχαγωγίας, άθλησης, μελέτης, κ.λ.π.
- Κατοικίες φιλοξενίας υψηλών προσώπων: καλλιτεχνών, επιστημόνων κ.λ.π.

Ο παραπάνω πολιτιστικός χώρος εστιάζει μια σύγχρονη δυναμική για την αναγέννηση του ιστορικού και πολιτιστικού χωριού της καταγωγής της οικογένειας BULGARI της Ρώμης. Πρόκειται για μια αποφασιστική προσπάθεια, καταβολής κόπων για την επιτυχία ενός υψηλού ιστορικού σκοπού.

(Αναδημοσίευση από την Εφημερίδα *Πρωινός Λόγος*)

τουριστικός οδηγός
νομός **ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**
η ομορφιά αρχίζει και τελειώνει εδώ...

**ΝΕΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΕΚΔΟΘΗΚΑΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΑ ΣΠΟΡ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ
ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ**